

36. ročník
3/2026

STOLNÝ TENIS

*V Olomouci a Linzi namixovali
Slováci víťazné menu*

SLOVENSKÝ

JOOLA

TEAMWEAR 2026

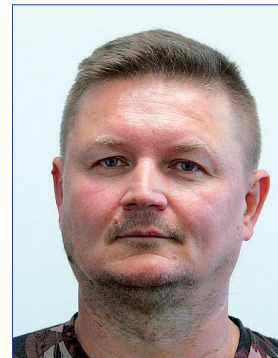
WWW.JOOLA.DE

- 4 ROZHOVOR
Prioritou by mala byť práca s mládežou a profesionalizácia vo všetkých oblastiach
Rozhovor s členom VV SSTZ a novým predsedom SPV Tomášom Vargom
- 6 ME MLÁDEŽE
Medailový hetrik juniorov bol na dosah, chýbala im jedna víťazná loptička
- 9 MEDZINÁRODNÉ TURNAJE MLÁDEŽE
Víťazná trofej pre duo Nagy - Guassardo, finále Flóra a Vaškovej
- 10 JOOLA SATELLITE TOUR
Slovenské nádeje víťazne na všetkých troch podujatiach Satellite Tour 2026
- 12 JOOLA SATELLITE TOUR
Satelitná séria ustála problémy, začiatok sezóny sa bez trojice turnajov dá už ťažko predstaviť
Energia, chuť športovať a atmosféra sú najväčšou motiváciou
- 14 EURÓPSKE POHÁROVÉ SÚŤAŽE / SUPERLIGA
Slovenskému šampiónovi chýbal k radosti jediný set
Slovensko budú reprezentovať iba výbery do 23 rokov
- 15 SLOVENSKÝ POHÁR/ PARTE
Víťazný hetrik Valucha
- 16 MEDZINÁRODNÉ TURNAJE
Nové víťazné dvojice v mixe
- 19 VETERÁNI
Veteránsky stolný tenis rastie
- 20 STOLNOTENISOVÉ KLUBY
Veteránsky stolný tenis rastie
MSTK Tvrdošín
- 21 ŠPECIÁLNE OLYMPIÁDY
Zo školského krúžku až k dvom zlatým z Londýna
- 22 ROZHOVOR
Milovníčka Argentíny si po živeľnej pohrome ešte viac váži chvíle s najbližšími
Rozhovor s mládežníčkou reprezentantkou Barborou Melisou Guassardovou
- 23 SSTZ
Generálny sekretár ITTF v Národnom stolnotenisovom centre
- 24 JUBILANTI
- 25 STOLNOTENISOVÉ TALENTY
Viliam Privrel
- 26 PARASTOLNÝ TENIS
Parastolní tenisti po triumfe vo Francúzsku mieria na MS v Pattayi

Foto na prednej strane obálky: Ľubomír Pištej s Poľkou Nataliou Bajorovou v Olomouci a Nikoleta Puchovanová s Jakubom Zelinkom v Linzi nenašli premožiteľov v miešanej štvorhre na turnajoch kategórie WTT Feeder.

• foto: WTT

EDITORIÁL

Ako to už tradične býva, druhý júlový týždeň odcestovala výprava našich mládežníkov v počte 16 hráčov na majstrovstvá kadetov a juniorov do portugalského Gondomaru. Po vlaňajšom úspechu v podobe dvoch medailí v kategórii juniorov, sme aj tento rok boli plní očakávaní.

Sama Palušeka, ktorý prešiel do kategórie mužov, nahradil nemenej nádejného Pavol Kokavec. Najväčšími želietskami v ohni boli Samuel Arpáš a Damián Flóro. Po víťazstve v základnej skupine v kategórii družstiev a po výhre v osemfinále nad Belgickom sme po dobrom výkone trochu nešťastne podľahli vo štvrtfinále súperovi zo Španielska a celkovo obsadili 5. priečku. V našich najsilnejších disciplínach - vo štvorhrách a mixe - sme, žiaľ, tento raz na medailu nedosiahli, a tak naše najlepšie umiestnenie dosiahlo družstvo juniorov.

V auguste sa začal už 34. ročník Joola Satellite Tour turnajom v Senci, na ktorom sa zúčastnilo rekordných takmer 400 hráčov. Naši sa medzi konkurenciou nestratili a získali v Senci celkovo tri prvenstvá. Asi najvýznamnejší úspech dosiahol Pavol Kokavec, ktorý zvíťazil vo svojej kategórii na turnajoch v Havírove a v Hluku.

Darilo sa aj našim reprezentantom v seniorskej kategórii, predovšetkým Ľubomírovi Pištejovi na turnaji WTT Feeder v susednom Olomouci, ktorý sa už tradične koná na konci letných prázdnin. Triumfoval v miešanej štvorhre a vo dvojhre bol v semifinále.

Len o pár dní neskôr sa stolní tenisti STK Vyhne už po druhý raz pokúšali o postup do ďalšej fázy Ligy majstrov. Žiaľ, ani tento rok im to nevyšlo a len jeden set ich delil od postupu do najlepšej šestnástky. V pohárovej Európe však nekončia a prechádzajú do II. stupňa Európskeho pohára, v ktorom má Slovensko zastúpenie aj ďalšími klubmi - Geológ Rožňava, AŠK Mária Huta (muži) a ŠK ŠOG Nitra (ženy).

V septembri - na konci tretieho štvrťroka - sa naši reprezentanti zúčastnili na turnaji WTT Feeder v rakúskom Linzi. Naša početná výprava zaznamenala tri semifinálové účasti v miešanej štvorhre a celkovým víťazstvom sa môže pyšovať dvojica Jakub Zelinka - Nikoleta Puchovanová. Je to len ďalšie potvrdenie toho, že najmä deblové disciplíny sú našou doménou. Bodaj by sa to potvrdilo aj v októbri na nadchádzajúcich majstrovstvách Európy jednotlivcov v slovinskej Lubláne.

Milan Grman, podpredseda SSTZ

SLOVENSKÝ STOLNÝ TENIS

časopis pre priaznivcov stolného tenisu

36. ročník, číslo 3/2026

Vydavateľ: Slovenský stolnotenisový zväz
Černockého 6, 831 53 Bratislava
IČO: 30806836

Predseda redakčnej rady: PhDr. Zdenko Kríž
Členovia redakčnej rady: Ľuboš Bogdányi, Bc. Katarína Breyerová, Mgr. Matej Hamran, LL.M., Mgr. Bc. Ivica Hatalová, Ing. Tomáš Šereda

Editor a úprava textov: Ľuboš Bogdányi

Redakcia: Černockého 6, 831 53 Bratislava, tel.: 02/4488 4042

e-mail: casopis@sstz.sk

www.sstz.sk/casopis

Dizajn, typografia a tlač: FiDaT s.r.o.

Časopis Slovenský stolný tenis vychádza od roku 1991.

Periodicita vydávania: štvrťročne (od roku 2018)

Náklad: 400 ks.

Nepredajné.

Uzávierka čísla: 10. 10. 2026.

Číslo vychádza: 20. 10. 2026.

Vyhradzujeme si právo na jazykovú úpravu.

Nevyžiadané materiály nevraciam.

© Slovenský stolnotenisový zväz, Černockého 6, 831 53 Bratislava

Rozhovor s členom VV SSTZ a novým predsedom SPV Tomášom Vargom

PRIORITOU BY MALA BYŤ PRÁCA S MLÁDEŽOU A PROFESIONALIZÁCIA VO VŠETKÝCH OBLASTIACH

Tomáš Varga pôsobí vo vedení Slovenského stolnotenisového zväzu tri roky, ale oveľa dlhšie je pri parastolnom tenise - aj v rámci Medzinárodnej stolnotenisovej federácie. Prednedávnom sa stal novým predsedom Slovenského paralympijského výboru. V rozhovore s 38-ročným nitrianskym rodákom sme prebrali viacero tém nielen z hľadiska kariéry športového funkcionára.

Odkedy vstúpil do vášho života stolný tenis?

„Stolný tenis je súčasťou môjho života prakticky od detstva. Začal som približne ako sedemročný v Piešťanoch a veľmi rýchlo ma tento šport chytil. Spočiatku to bola najmä radosť z hry, postupne však pribúdali tréningy, súťaže a ambície. Stolný tenis ma sprevádzal počas celej mladosti a dal mi veľmi veľa – nielen zo športovej stránky, ale aj z hľadiska disciplíny, schopnosti prijímať víťazstvá i prehry a fungovať v kolektíve. Neskôr som prestúpil do Ružomberka, najmä pre možnosť hrať dorasteneckú a mužskú extraligu. V tom období som stolnému tenisu podriaďoval naozaj veľa a prirodzene som premýšľal aj nad tým, kam by sa moja hráčska kariéra mohla posunúť.“

Z toho vyplýva, že ste sa stolnému tenisu chceli venovať naplno?

„Áno. V mladosti som mal ambíciu venovať sa stolnému tenisu na vysokej úrovni, ale do môjho športového smerovania zasiahli zdravotné problémy, predovšetkým zranenie zápästia. To bol moment, keď som musel prehodnotiť predstavu o profesionálnej hráčskej kariére. Od stolného tenisu som však nikdy úplne neodíšiel. Aj neskôr som hrával súťažne, napríklad prvú ligu za Piešťany či Hlohovec, hoci pracovné povinnosti a cestovanie dnes už, samozrejme, neumožňujú trénovať tak ako kedysi. Raketu sa však stále snažím držať v ruke. Myslím si, že aj pri mojej dnešnej práci je veľkou výhodou, že stolný tenis poznám nielen zo zasadacích miestností či z pohľadu organizátora, ale aj spoza stola ako hráč.“

Okrem stolnotenisovej kariéry bolo súčasťou vášho života aj štúdium na Slovenskej technickej univerzite. Môžete nám priblížiť, aký odbor ste vyštudovali?

„Moje vysokoškolské štúdium bolo technického zamerania. Študoval som stavebné inžinierstvo so zameraním na vodné stavby a vodné hospodárstvo, pričom som sa venoval aj problematike protipovodňovej ochrany a malých vodných elektrární. Časť štúdiá som absolvoval v Brne a následne na STU. Na prvý pohľad sa môže zdať, že stavebníctvo a športový manažment spolu príliš nesúvisia, ale technické štúdium mi dalo veľmi dobrý základ pre analytické myslenie, systematickú prácu a riešenie problémov. To sú veci, ktoré využívam dodnes. Pri veľkých športových podujatiach alebo riadení organizácie človek často rieši množstvo premenných naraz a práve schopnosť pozerieť sa na problém systémovo je veľmi užitočná.“

Ako ste sa dostali k telesne znevýhodneným stolným tenistom, resp. športovcom? Čo vás k tomu viedlo?

„Práve cez stolný tenis. Bol pre mňa prirodzenou vstupnou bránou do paralympijského športu. Veľmi dôležitým momentom boli v roku 2012 paralympijské hry v Londýne 2012, kde som pôsobil pri slovenskom parastolnom tenisovom tíme. Mal som možnosť byť priamo pri športovcoch, tréneroch a zažiť atmosféru hier. Postupne som pochopil, že parašport ponúka obrovský priestor nielen z pohľadu výsledkov, ale aj z hľadiska profesionalizácie, organizácie a medzinárodného rozvoja. Začal som sa mu venovať naplno a od roku 2013, respektíve 2014, sa moja profesionálna cesta spojila so Slovenským paralympijským výborom. Dnes to už nevnímam ako prácu pri športe zdravotne znevýhodnených. Je to jednoducho vrcholový šport so všetkým, čo k tomu patrí – s talentom, tréningom, obrovskou konkurenciou, emóciami, víťazstvami aj sklamaniami. A práve toto vnímanie by sme mali čoraz viac dostať aj do spoločnosti.“

Pôsobíte aj v štruktúrach Medzinárodnej stolnotenisovej federácie. Aká je tam vaša úloha?

„Moja cesta v ITTF bola postupná. V rokoch 2015 až 2019 som pôsobil ako technický delegát pre parastolný tenis a následne som začal pracovať ako manažér súťaží. Od roku 2021 som zároveň členom komisie parastolného tenisu, do ktorej ma opätovne zvolili aj na obdobie 2025 – 2029. Ako manažér súťaží mám na medzinárodných turnajoch zodpovednosť za športovo-technickú stránku podujatia – prípravu súťaže,

harmonogram, žrebovanie, koordináciu s organizátormi, rozhodcovským tímom, klasifikátormi a ďalšími zložkami. Pôsobil som v tejto pozícii na majstrovstvách sveta, majstrovstvách Európy a každoročne na viacerých turnajoch po celom svete.“

Ako ste sa tam prepracovali?

„Do medzinárodných štruktúr sa podľa mňa nedá dostať skratkou. Najdôležitejšie je odvieť kvalitnú prácu na každom jednom podujatí. Ak ľudia vidia, že sa na vás môžu spoľahnúť, postupne dostávajú väčšiu zodpovednosť. Pre mňa je zároveň veľmi cenné, že Slovensko môže mať svoj hlas aj pri rozhodovaní o ďalšom smerovaní svetového parastolného tenisu.“

Čo hovoríte na zmeny vo vedení ITTF po tesnom víťazstve prezidentky Petry Sörlingovej na kongrese v Katare?

„Voľby boli mimoriadne tesné a bolo evidentné, že v rámci svetového stolného tenisu existujú rôzne predstavy o jeho ďalšom smerovaní. Petra Sörlingová napokon vyhrala v pomere 104:102 a jej mandát na obdobie 2025 – 2029 následne potvrdili aj po ďalších procesoch, ktoré po voľbách nasledovali. Pre mňa je podstatné najmä to, čo bude nasledovať. ITTF je globálna organizácia s viac ako dvesto členskými asociáciami a riadiť ju nikdy nebude jednoduché. Po voľbách prišli aj zmeny v manažmente a určité nové nastavenie fungovania federácie. Zo svojej pozície sa na to pozerám pragmaticky. Stolný tenis potrebuje stabilitu, dôveryhodné riadenie, dobrú komunikáciu s národnými federáciami a jasnú dlhodobú víziu. Zároveň je pre mňa veľmi dôležité, aby mal parastolný tenis v rámci ITTF silné a rovnocenné postavenie. Práve na tom sa chcem podieľať. Ale ja osobne mám s Petrou Sörlingovou blízky vzťah – poznáme sa dlhé roky a dovoľm si povedať, že sme priatelia.“

Od júna 2023 ste členom VV SSTZ, keď ste v ňom zaujali miesto Zuzany Jurikovej. Čo máte najmä na starosti?

„Do výkonného výboru som prišiel za oblasť ekonomiky a marketingu. Už pri svojom vstupe som hovoril, že by som chcel príniesť najmä skúsenosti z medzinárodného športového prostredia, kontaktov s ITTF, komunikácie so štátnymi inštitúciami a práce s partnermi. V roku 2025 som dostal dôveru pokračovať vo Výkonnom výbore na ďalšie funkčné obdobie. SSTZ má veľký potenciál. Stolný tenis je šport s obrovskou tradíciou, veľmi širokou členskou základňou a množstvom ľudí v kluboch, ktorí mu venujú veľkú časť života. Mojou snahou je pomáhať

najmä tam, kde môžeme využiť skúsenosti z profesionálneho a medzinárodného prostredia.

Čo by mali byť pre náš stolný tenis nosné ciele v najbližších rokoch?

„Jednoznačne práca s mládežou. Ak nebudeme mať dostatočne širokú základňu detí a kvalitné prostredie pre ich ďalší rozvoj, neskôr sa to prejaví aj na reprezentácii. Druhou témou je profesionalizácia. Nemyslím tým iba reprezentáciu. Potrebujeme kvalitných trénerov, rozhodcov, funkcionárov, lepší servis pre kluby a modernejšie riadenie. Šport sa dnes veľmi rýchlo mení a nestačí robiť veci rovnako ako pred desiatimi či dvadsiatimi rokmi.

A tretou témou je prezentácia stolného tenisu. Musíme byť schopní lepšie ukázať jeho atraktivitu verejnosti, médiám aj potenciálnym partnerom. Máme úspešných športovcov, tradíciu a veľkú komunitu. Potrebujeme tento potenciál ešte lepšie využiť.“

Pod SSTZ patrí aj stolný tenis telesne znevýhodnených. Ako hodnotíte doterajšiu spoluprácu, podmienky na činnosť a v čom vidíte možnosti na zlepšenie?

„Slovenský parastolný tenis má mimoriadne silnú tradíciu a výsledky, ktoré ďaleko presahujú veľkosť našej krajiny. Máme paralympijských víťazov, majstrov sveta aj Európy a dlhodobo patríme medzi rešpektované krajiny. Spoluprácu treba ďalej prehĺbovať predovšetkým v každodennej športovej praxi. Parašport by nemal existovať v izolovanom svete. Potrebujeme rozvíjať spoločné tréningové prostredie, trénerov, sparringpartnerov, metodiku, využívanie klubovej infraštruktúry a prirodzené prepájanie hráčov. Práve stolný tenis je podľa mňa šport, kde sa dá inklúzia realizovať veľmi prirodzene. Hráč na vozíku môže trénovať v jednom klube so zdravými hráčmi, môže mať rovnakého trénera a môže byť prirodzenou súčasťou stolnotenisovej komunity. V tomto vidím veľký priestor do budúcnosti.“

Nedávno ste vyhrali voľby o post prezidenta Slovenského paralympijského výboru. S akými cieľmi ste sa ujali tejto funkcie? Čo chcete robiť lepšie ako doteraz?

„V prvom rade som túto funkciu prijal s veľkým rešpektom. Ján Riapoš bol predsedom SPV viac ako dve desaťročia a pod jeho vedením dosiahol slovenský paralympizmus množstvo úspechov. Mojou ambíciou preto nie je hovoriť, že všetko doteraz bolo zlé a teraz to treba celé zmeniť. Práve naopak – na tom dobrom musíme stavať. Zároveň však každá organizácia potrebuje vývoj. Kandidoval som s myšlienkou rovnocennosti. Chceme byť predsedom všetkých športov – veľkých aj malých, úspešných aj tých, ktoré sa ešte len rozvíjajú. Takisto chcem, aby sme boli pri športovcoch nielen v momente, keď získajú medailu, ale počas celej ich cesty. Prioritou zostáva šport. Chcem postupne zlepšovať systém podpo-

ry reprezentácií, podmienky pre športovcov a trénerov, prácu s mladými športovcami a vyhľadávanie nových talentov. Zároveň potrebujeme modernizovať vnútorné procesy SPV, upraviť niektoré pravidlá a stanovy, posilniť transparentnosť a komunikáciu. Veľký priestor vidím aj v spolupráci so športovými zväzmi, Slovenským olympijským a športovým výborom, štátom a komerčnými partnermi. Slovenský paralympijský šport má veľmi silnú značku a myslím si, že ju dokážeme rozvíjať ešte ďalej.“

Kde majú naši reprezentanti v parastolnom tenise podľa vás najväčšie rezervy, aby mohli dosahovať ešte lepšie výsledky?

„Najväčšou výzvou je podľa mňa šírka základne a generačná obmena. Slovensko malo a stále má výnimočných hráčov, ktorí dokázali dosiahnuť svetové výsledky. Nemôžeme však očakávať, že jedna úspešná generácia bude hrať navždy. Potrebujeme systematicky vyhľadávať nových športovcov, dostať ich čo najskôr ku kvalitnému tréningovému procesu a zabezpečiť im dostatok kvalitných zápasov. Parastolný tenis sa vo svete výrazne profesionalizoval. Krajiny investujú viac do trénerov, analýzy, kondičnej prípravy, technológií aj medzinárodného programu. Rezervu preto vidím predovšetkým v systematickosti. Talent máme. Potrebujeme vytvoriť prostredie, v ktorom bude mať mladý športovec jasnú cestu od prvého kontaktu so stolným tenisom až po reprezentáciu a paralympijské hry.“

Čo vás na práci pre šport, resp. stolný tenis najviac baví?

„Asi to, že žiadne dva dni nie sú rovnaké. Jeden deň riešite medzinárodný turnaj, ďalší deň rokovanie so zväzom alebo partnerom a potom ste priamo pri športovcoch na súťaži. Najväčší zmysel však vidím v momente, keď sa práca, ktorá často nie je navonok

vôbec viditeľná, pretaví do konkrétneho výsledku. Nemusí to byť iba medaila. Môže to byť dobre zorganizované podujatie, mladý športovec, ktorý dostane príležitosť, alebo projekt, vďaka ktorému príde k športu nový človek. A stolný tenis mám navyše stále veľmi osobne spojený s vlastným životom. Aj keď sa moja úloha v priebehu rokov zmenila z hráča na športového manažéra a funkcionára, emócia pri dobrom zápase zostala rovnaká.“

Máte nejakých obľúbených stolných tenistov, ktorých zápasy si rád pozriete?

„Nemám jedného hráča, o ktorom by som povedal, že je môj jediný favorit. Vždy ma skôr bavili výrazné osobnosti s vlastným herným rukopisom a hráči, od ktorých sa človek môže niečo naučiť. Z rôznych generácií sú to napríklad Jan-Ove Waldner, Timo Boll či Ma Long. Každý z nich bol výnimočný niečím iným – Waldner genialitou a citom pre hru, Boll hernou inteligenciou, športovým vystupovaním a dlhovekosťou a Ma Long svojou komplexnosťou, stabilitou a neuveriteľnou profesionálnou úrovňou. Zo súčasných hráčov si veľmi rád pozriem Huga Calderana a Simona Gauzyho. Calderano ma baví svojou dynamikou, fyzickou pripravenosťou a moderným poňatím hry, Gauzy zase kreativitou, citom pre loptičku a tým, že dokáže hrať veľmi atraktívny a niekedy až nepredvídateľný stolný tenis. Samozrejme, keď človek roky pracuje v parastolnom tenise, veľmi rád sleduje aj jeho najlepších hráčov.

Z pohľadu rýchlosti, taktiky, techniky aj profesionality urobil tento šport za posledné roky obrovský krok dopredu.“

Kedy ste pri stolnom tenise prežívali najväčšiu radosť?

„Je veľmi ťažké vybrať jeden moment, pretože stolný tenis mi priniesol veľa radosti ako hráčovi, neskôr aj v úplne iných pozíciách. Ak však mám vybrať jedno obdobie, veľmi silný vo mne zostáva Londýn 2012. Boli to moje prvé paralympijské hry. Slovensko tam získalo v stolnom tenise dve zlaté, jednu striebornú a jednu bronzovú medailu. Ján Riapoš vyhral dvojhru TT2 a spolu s Rastislavom Revúckym a Martinom Ludrovským aj súťaž družstiev TT1-2. Pre mladého človeka, ktorý ešte krátko predtým riešil predovšetkým vlastné hranie a štúdium, bolo neuveriteľné dostať sa priamo do prostredia paralympijských hier a zažiť také výsledky slovenských športovcov. Myslím si, že práve Londýn výrazne ovplyvnil aj moje ďalšie profesionálne smerovanie. Odvtedy som absolvoval množstvo paralympijských hier, majstrovstiev sveta, Európy a veľkých medzinárodných turnajov. Radosť z úspechu slovenského športovca však zostáva rovnaká. Možno ju dnes človek prežíva trochu inak, pretože vie, koľko práce, ľudí a rokov prípravy sa skrýva za jednou medailou.“

Luboš Bogdányi
• foto: archív (tv)

Na ME mládeže v Gondomare zostali ambície nenaplnené

MEDAILOVÝ HETRIK JUNIOROV BOL NA DOSAH, CHÝBALA IM JEDNA VÍTAZNÁ LOPTIČKA

Slovenská výprava cestovala na 68. stolnotenisevé majstrovstvá Európy mládeže v portugalskom Gondomare s ambíciou nadviazať na dva predchádzajúce úspešné šampionáty. Šestnásť slovenských nádejí sa od 10. do 19. júla 2026 usilovalo nadviazať na predchádzajúce úspechy, ale na medailu to tentoraz nestačilo. Najlepšími výsledkami bolo 5. miesto družstva juniorov a tri deblové osemfinálové účasti. Vo dvojhre sa mladí Slováci najďalej dostali medzi 32 najlepších singlistov.

Veľké nádeje sme vkladali do juniorov Slovenska. Ti v súťaži družstiev siahali na medailu. O medailový hetrik, keďže na predchádzajúcich dvoch kontinentálnych šampionátoch vo švédskom Malmö a českej Ostrave brali bronz, prišli najtesnejším možným spôsobom.

tých lepších, hoci ja osobne som si želal Rumunov, ktorých máme celkom prečítaných. Oni potom síce zdolali Španielov 3:0, ale je to hra na hru. Vo štvrťfinále sa už ťažko vyberá súper, boli by to vyrovnané partie. Po poslednej loptičke zavládol smútok,

najúcu záchranu medzi elitou. Bodovala však iba Nina Darovcová a bola z toho prehra 1:3. Konečná 16. priečka znamená päťmiestny zostup oproti ME 2025.

Slovenskí kadeti vedení trénerom Daliborom Jahodom sa síce tromi víťazstvami dostali do vyradovacej časti, ale v nej trikrát prehrali, a tak s Izraelčanmi hrali o 15. priečku a zotrvanie v najvyššej divízii. Bola to vyrovnaná partia, keď jeden súboj bol štvorsetový a dva päťsetové, ale na konci sa vždy tešili súper (0:3). V porovnaní s lanským šampionátom si polepšili o tri pozície.

Kadetky, ktoré po úspešnom zvládnutí základnej skupiny a následnom zaváhaní v baráži ako jediné zo slovenských výberov nebojovali vo vyradovacej časti medzi najlepšou šestnástkou, sa o šancu dostať sa do elitnej divízie pripravili prehrou s Bulharkami (0:3). Na záver ich čakal ešte súboj o konečné 19. miesto s Izraelčankami. Zverenky kouča Antona Kutiša si pripísali víťaznú rozlúčku, keď triumfom 3:1 nad Izraelčankami si zabezpečili 19. priečku, čo je o jeden post vyššie ako pred rokom.

Krátko po rozhodujúcom okamihu vo štvrťfinále súťaže družstiev juniorov: španielska radosť a smútok Damiána Flóra (v pozadí v modro-čiernom drese) po tesnej prehre v rozhodujúcej dvojhre.

Bod od medaily

Slováci chceli nadviazať na tieto úspechy, pričom túžili ešte po väčšom lesku. Ako víťazi základnej skupiny prešli v osemfinále cez Belgičanov (3:1). Vo štvrťfinálovom stretnutí, v ktorom víťazstvo znamenalo istotu cenného kovu, podľahli rovesníkom zo Španielska 2:3. Zverenci trénera Romana Grigela sa zásluhou bodov Samuela Arpáša a Pavla Kokavca dostali obratom do vedenia 2:1, ale v ďalších dvoch dvojhách už ťahali za kratší koniec. V rozhodujúcom dueli Damián Flóro vyhrával 2:1 na sety, zostávajúce dva sa však skončili pre súpera Francesca Carreru najtesnejším dvojbodovým rozdielom. Juniori SR zakončili svoje tímové účinkovanie na ME 2026 víťazne, keď si následne poradili s Rakúšanmi 3:0 a obsadili konečné 5. miesto.

„V rozhodujúcej dvojhre a za stavu 2:2 na sety chýbal Damiánovi Flórovi k výhre a nám k postupu do semifinále jeden bod. Mečbal nevyužil a následne sa radoval jeho španielsku súper. Damián nespravil žiadnu chybu, Španiel zahral výbornú loptu. Bol to zápas, ktorý reálne mohli vyhrať oba tímy. Mojim hráčom nemôžem nič vyčítať, ukázali správny prístup i bojovnosť. Za predvedenú hru sa nemusia hanbiť, len súper o kúsok - jednu loptu - lepší,“ povedal reprezentačný kouč juniorov SR Roman Grigel ku kľúčovému duelu.

Nevyužitá šanca

„Vyžrebovanie sme považovali za jedno z

lebo sa nám naskytla príležitosť dosiahnuť niečo, čo sa pred nami nikomu nepodarilo, a to získať tri medaily za sebou. Chalani boli sklamaní, ale pre víťazstvo spravili maximum. Následne však ukázali správne nastavenie proti Rakúsku. Umiestnenie je na jednej strane sklamanie, ale chalani odviadli svoje výkony. Bodaj by sme sa z každého šampionátu vracali s viacerými podobnými výsledkami,“ doplnil k tímovému vystúpeniu Grigel.

Súťaž družstiev juniorov - štvrťfinále:

Slovensko - Španielsko 2:3
Flóro - Khidasheli 1:3 (-6, 8, -8, -14)
Arpáš - Carrera 3:1 (8, -9, 7, 3)
Kokavec - Salcedo 3:0 (6, 8, 10)
Arpáš - Khidasheli 0:3 (-9, -9, -9)
Flóro - Carrera 2:3 (5, -9, 10, -9, -11)

Kadeti a juniorky sa neudržali, kadetky nepostúpili

Ďalším trom slovenským družstvám sa darilo menej. Juniorky pod vedením Zuzany Grigellovej po náročnej základnej skupine zvládli baráž s hráčkami Litvy, no v 'pavúku' boli nad ich sily nielen favorizované Francúzky, ale aj Belgičanky. Udržanie si mohli zaistiť výhrou nad Chorvátkami, ale vyrovnanú konfrontáciu s dvoma päťsetovými a jedným štvorsetovým súbojom prehrali 0:3, a tak museli ešte zabojovať proti Dánkam o 15. pozíciu zname-

Najďalej do osemfinále

Druhú polovicu kontinentálneho šampionátu vyplnili individuálne a párové súťaže, v ktorých sme v Gondomare mali medailové očakávania. Tie zostali v tejto konkurencii nenaplnené. Ani v jednom prípade sa nedostali do rozhodujúcich súbojov o pódiové umiestnenia. Najreálnejšie to vyzeralo vo štvorhrách, v ktorých sme mali trojnásobné zastúpenie v osemfinále. V boji o štvrťfinále však boli súpermi nad ich sily, keď s nimi nevyhrali ani set. V kategórii juniorov sa medzi 16 najlepších párov dostal Damián Flóro s Čechom Jindřichom Morávekom, ale nestačili na Chorváta Gabriela Marjanoviča s Andrejom Mrkičom (0:3). Náročnú taliansku osemfinálovú prekážku nezvládli ani Samuel Arpáš s Balázsom Leiom z Maďarska. Niekdajší bronzoví medailisti z mládežníckych ME v kadetoch i junioroch a kadetskí majstri sveta podľahli Danilovi Fasovi s Francescom Trevisanom z Talianska (0:3). V kategórii kadetiek sa v deblovej súťaži prebojovali do osemfinále Barbora Melisa Guassardo s Rumunkou Biancou Tomovou, no ďalej ich nepustili Švajčiarky Enya Huová a Michelle Wuová (0:3).

Vyradil ho vicemajster Európy

Slovenské účinkovanie na 68. ME sa definitívne skončilo predpoludním počas predposledného hracieho dňa. V hre sme mali ešte troch reprezentantov vo dvojhách, kde ich čakali duely 3. kola, teda medzi tridsaťdvojkou najlepších. Najbližšie k tomu, aby sa dostal medzi 16 osemfinalistov mal junior Damián Flóro, ktorý proti Francúzovi Natha-novi Pilardovi vyrovnal z 0:2 na 2:2, ale tes-

Slovenskí stolnotenisoví reprezentanti s trénermi pred odchodom na ME mládeže 2026 v portugalskom Gondomare.

ný súboj napokon prehral 2:4. Pilard sa následne prebojoval až do finále. Slovenským železkom mal byť Samuel Arpáš, ale po voľnom žrebe v úvode prekvapujúco neuspel v sedemsetovom súboji 2. kola so Serafimom Orlovom (INŠ) a po prehre 3:4 sa rozlúčil so singlovou súťažou juniorov.

V kategórii kadetov bol našou nádejou Filip Nagy, no do osemfinálového 4. kola dvojhrý ho nepustil Matvej Manankov vystupujúci ako individuálny neutrálny športovec (0:4). Nagy predtým proti Írovi Peadarovi Sheridanovi predviedol obrat z 0:3 na 4:3 na sety. Medzi kadetkami v rovnakej fáze - medzi 32 singlistkami - neuspela Barbora Melisa Guassardo v

konfrontácii s Alisou Usmanovovou, tiež hrajúcou pod skratkou INŠ (0:4).

Mladi Slováci tak vyšli v Gondomare medailovo naprázdno, čo sa im naposledy na ME mládeže stalo pred tromi rokmi v poľských Gliwiciach. Slovenská výprava zakončila toto podujatie celkovo trinásťkrát v ére samostatnosti bez medailového úspechu. Naše stolnotenisové nádeje nezískali na kontinentálnom šampionáte cenné kovy v holandskom Haagu 1995, v Prahe 2009, v ruskej Kazani 2011, v rakúskom Schwechate 2012, Ostrave 2013, v talianskom meste Riva del Garda 2014, Bratislave 2015, Záhrebe 2016, portugalskom Guimaraesi 2017, Ostrave 2019, v chorvátskom Varaždine 2021, poľských Gli-

wiciach 2023 a v portugalskom Gondomare 2026.

Pár lópt a mohlo to byť radostnejšie

„V prvej polovici šampionátu jedna lopta rozhodla o tom, že nebola z toho medaila v súťaži družstiev. Trocha to potom ovplyvnilo atmosféru celej výpravy. Netvrdím, že nás to úplne položilo, ale v prípade zisku medaily by bola lepšia nálada a dostali by sme sa na pozitívnu vlnu. Umiestnenie juniorov na 5. mieste rozhodne nie je zlé. Kadeti a kadetky išli do turnaja z nižšej divízie, svoje umiestnenie si mierne zlepšili. Juniorky bojovali, ako sa dalo. Skončili šestnásť a zostúpili, pričom postup

Juniorovi Samuelovi Arpášovi nevyšlo najmä účinkovanie vo dvojhre, kde skončil hneď po svojom prvom zápase vo vyradovacej časti. Vo štvorhre i mixe sa zo Slovákov dostal najďalej, ale v deblových súťažiach mal ešte vyššie ambície.

Barbora Melisa Guassardo dosiahla najlepšie výsledky v kadetskej kategórii. Vo štvorhre ju jedno víťazstvo delilo od postupu do štvrtfinále, teda do boja o medailu.

z nižšej divízie medzi elitu si vďaka 17. pozícii vybojovali Litovčanky, nad ktorými v priebehu ME naše juniorky vyhrali 3:0. Je to veľmi vyrovnané a často je to o pár loptičkách. Celkovo je to však reálny obraz sily našich tímov.

V druhej časti ME sme mali väčšie očakávania. Tie sa spájali najmä so Samo Arpášom, ktorý bol nasaďený v jednotlivých disciplínach, ale turnaj mu nevyšiel. Je to však šport. Neprehral so slabšími hráčmi, ale so súpermi jeho kvalít. Navyše, po dlhšom čase mohli štartovať Rusi, ktorí vo všetkých kategóriách ukázali vysokú kvalitu. Práve s nimi vypadol vo dvojhre i mixe. Bolo to o pár loptičkách, mohlo sa to skončiť aj opačne. Žiaľ, teraz to bolo v

Filip Nagy sa vo dvojhre kadetov prezentoval veľkým obratom z 0:3 na sety, zároveň bol jedným z troch Slovákov, ktorí v singlových súťažiach prešli medzi 32 najlepších. Okrem neho aj junior Damián Flóro a kadetka Barbora Melisa Gussardo.

jeho neprospech. Vo štvorhre padla na nich s Balázsom Leiom takpovediac taká deka, že neboli schopní dať sa do mentálnej pohody. V dvojici ich talianskych premožiteľov bol aj Danilo Faso, ktorý sa stal majstrom Európy vo dvojhre, hoci len prvý rok patril do kategórie juniorov. Z ostatných našich reprezentantov nikto neprekvapil, ale ani vyslovene nesklamal. Platí to aj pre ostatné kategórie. Všetci bojovali, ale taká je naša aktuálna kvalitatívna úroveň," poznamenal k nášmu účinkovaniu Roman Grigel, ktorý v Gondomare pôsobil aj ako vedúci slovenskej výpravy.

Ľuboš Bogdányi

• foto: ETTU, WTT, Tomáš Šereda/SSTZ

VÝSLEDKY ME MLÁDEŽE 2026 v GONDOMARE

DRUŽSTVÁ

Juniory - C-skupina: Slovensko - Portugalsko 3:2, Slovensko - Taliansko 3:2, Slovensko - Izrael 1:3. Juniory SR sa stali víťazmi základnej skupiny s bilanciou 2 výhry - 1 prehra. Vyradovacia časť - osemfinále: Slovensko - Belgicko 3:1, štvrtfinále: Slovensko - Španielsko 2:3, o 5. - 8. miesto: Slovensko - Rakúsko 3:0. Slováci obsadili spolu so Švédmi 5. miesto. Finále: Francúzsko - Rumunsko 3:0.

Juniorky - C-skupina: Slovensko - Nemecko 0:3, Slovensko - Taliansko 0:3, Slovensko - Poľsko 1:3. Juniorky obsadili v skupine 4. miesto s bilanciou 0 výhier - 3 prehry. Vyradovacia časť - baráž o účasť v play-off - 2. kolo: Slovensko - Litva 3:0, osemfinále: Slovensko - Francúzsko 0:3, o 9. - 16. miesto: Slovensko - Belgicko 1:3, o 13. - 16. miesto: Slovensko - Chorvátsko 0:3, o 15. miesto: Slovensko - Dánsko 1:3. Slovenky obsadili 16. miesto. Finále: Francúzsko - Rumunsko 3:0.

Kadeti - F-skupina: Slovensko - Cyprus 3:0, Slovensko - Moldavsko 3:1. Kadeti sa stali víťazmi skupiny s bilanciou 2 výhry - 0 prehry.

Vyradovacia časť - baráž o účasť v play-off - 2. kolo: Slovensko - Dánsko 3:0, osemfinále: Slovensko - Nemecko 0:3, o 9. - 16. miesto: Slovensko - Taliansko 0:3, o 13. - 16. miesto: Slovensko - Azerbajdžan 1:3, o 15. miesto: Slovensko - Izrael 0:3. Slováci obsadili 16. miesto. Finále: Poľsko - Nemecko 3:2.

Kadetky - F-skupina: Slovensko - Cyprus 3:0, Slovensko - Čierna Hora 3:0, Slovensko - Bosna a Hercegovina 3:0, Slovensko - Anglicko 3:2. Kadetky sa stali víťazkami skupiny s bilanciou 4 výhry - 0 prehry.

Vyradovacia časť - baráž o účasť v play-off - 2. kolo: Slovensko - Taliansko 1:3, o 17. - 24. miesto: Slovensko - Slovensko 3:0, o 17. - 20. miesto: Slovensko - Bulharsko 0:3, o 19. miesto: Slovensko - Izrael 3:1. Kadetky obsadili 19. miesto. Finále: Francúzsko - Nemecko 3:2.

JEDNOTLIVCI

Juniory:

Dvojhra: Kokavec 1. kolo, Holubčík 1. kolo, Arpáš 2. kolo, Flóro 3. kolo, ... finále: Faso (Tal.) - Pilard (Fr.) 4:2.

Štvorhra: Kokavec, Holubčík 3. kolo, osemfinále: Flóro, Morávek (ČR) - Marjanovič, Mrkič (Chor.) 0:3, Arpáš, Lei (Maď.) - Faso, Trevisan (Tal.) 0:3, ... finále: Lam, Noiraault (Fr.) - Rzihauschek, Veličkov (Rak./Bulh.) 3:1.

Juniorky:

Dvojhra: Vanišová základná skupina, Habarová 1. kolo, Darovcová 1. kolo, Molnárová 2. kolo, ... finále: Guo Zheng (Fr.) - Terechovová (INŠ) 4:1.

Štvorhra: Darovcová, Habarová 2. kolo, Molnárová, Vanišová 3. kolo, ... finále: Guo Zheng, Hochartová (Fr.) - Rajkowská, Bogdanovicová (Poľ.) 3:2.

Mix: Kokavec, Vanišová 2. kolo, Flóro, Molnárová 3. kolo, Kabelka (ČR), Habarová 3. kolo, Holubčík, Darovcová 3. kolo, Arpáš, Berzosová (Šp.) 4. kolo, ... finále: Noiraault, Hochartová (Fr.) - Istrate, Meiová Rosová (Rum.) 3:1.

Kadeti:

Dvojhra: M. Košícký základná skupina, Breče 1. kolo, Švec 2. kolo, Nagy 3. kolo, ... finále: Öcal (Tur.) - Ellermann (Švéd.) 4:0. Štvorhra: Nagy, Feber (ČR) 1. kolo, M. Košícký, Švec 2. kolo, Breče, Laštovka (ČR) 2. kolo, ... finále: L. Fegerl, Mayorov (Rak./Šp.) - Phong, L. Wang (Nem.) 3:2.

Kadetky:

Dvojhra: Murková 1. kolo, Ďurišová 1. kolo, Bacsová 2. kolo, B. Guassardo 3. kolo, ... finále: Ilimbetovová (INŠ) - Tolmačevová (INŠ) 4:1.

Štvorhra: Bacsová, Murková 1. kolo, Ďurišová, Bárťová (ČR) 2. kolo, osemfinále: B. Guassardo, Tomová (Rum.) - Huová, Wuová (Švaj.) 0:3, ... finále: Ilimbetovová, Tolmačevová (INŠ) - Chen, Rothfussová (Nem.) 3:0.

Mix: Švec, Murková 1. kolo, M. Košícký, Ďurišová 1. kolo, Nagy, Bacsová 2. kolo, Olejník (ČR), B. Guassardo 3. kolo, ... finále: Mayorov, Nawrocká (Šp./Poľ.) - Öcal, Yönterová (Tur.) 3:1.

Damián Flóro vyrovnal v 3. kole dvojhry juniorov proti Nathanoovi Pilardovi z 0:2 na 2:2 na sety, ale napokon ďalej šiel francúzsky súper, ktorý sa stal vicemajstrom Európy.

VÍTAZNÁ TROFEJ PRE DUO NAGY - GUASSARDO, FINÁLE FLÓRA A VAŠKOVEJ

Okrem júlových majstrovstiev Európy v portugalskom Gondomare a tradičnej augustovej série Joola Satellite Tour??? v Senci, Havírove a Hluku prišli na rad aj vystúpenia slovenských stolnotenisových mládežníkov na turnajoch v zahraničí. Absolvovali turnaje mládežníckych sérií World Table Tennis a European Youth Series, na ktorých trikrát bojovali o celkové prvenstvo.

Osemfinále Nagya

V termíne 25. - 31. 8. 2026 sa uskutočnili súčasne dva mládežnícke turnaje WTT Youth Contender na Balkáne. Dejiskom jedného bol slovinský Otočec, kde Filip Nagy v kategórii do 15 rokov ako víťaz základnej skupiny zdolal v 1. kole 'pavúka' Seung Chena z Rakúska 3:0, ale vzápätí bol v osemfinále nad jeho sily Čang Che-liang z Číny (0:3).

Filip Nagy na najvyššom stupienku bez svojej spoluhráčky z miešanej štvorhry do 15 rokov Barbory Guassardovej po triumfe v Beočine.

Dominik Hložek nepostúpil zo skupiny do 15 ani 17 rokov. To isté platilo pre Nagya v staršej zo spomenutých kategórií.

V chorvátskom Varaždine sa Nagyovi podarilo prejsť cez skupinovú fázu v oboch kategóriách. Do 17 rokov bolo jeho konečnou zastávkou 1. kolo, do 15 rokov prešiel cez rumunskú prekážku v podobe Mihaia Iordana (3:0), ale medzi 32 singlistami nestačil na čínskeho súpera. Laj Chung-žuej mu nedovolil uhrať ani set (0:3). D. Hložek sa do 17 rokov lúčil v skupine, do 15 rokov postúpil do hlavného 'pavúka', kde skončil v 1. kole.

Nele Mrkvicovej sa v chorvátskom Varaždine ani v slovinskom meste Otočec nepodarilo prebojovať do hlavnej súťaže do 17 ani do 19 rokov.

Flórovi chýbal v Tunisku posledný krok

Na WTT Youth Contender Tunis II v tuniskom Radese (3. - 6. 9.) sa predstavilo trio mladých reprezentantov. V de-

jisku, ktoré tradične praje Slovákom, dosiahli tri pódiové umiestnenia. O najcennejšie sa postaral Damián Flóro, ktorý v kategórii do 19 rokov vyradil troch súperov - Sandro Cavaille (Fr.) 3:0, Aaron Sahr (Lux.) 3:0, William Bergenblock (Švéd.) 3:1 - a premožiteľa našiel až vo finále v osobe Abhinandha Pradhivadiho z Indie, ktorému podľahol 0:3 (-5, -8, -9). Flóro pomstil výhrou nad Bergenblockom svojho krajana Pavla Kokavca, ktorý so spomenutým Švédom prehrál vo štvrtfinále 1:3.

Kokavec bol medzi najlepšou osmičkou aj v mixe so Simonou Ďurišovou. Ďalej ich nepustil najvyššie nasadený švédsko-španielsky pár William Bergenblock, María Berzosová (0:3). Tretie štvrtfinále si Kokavec pripísal v kategórii do 17 rokov, keď zvládol súboj s jedným z domácich hráčov, potom vo štvrtfinále bol nad jeho sily Albin Ingeström zo Švédska (1:3).

Ďurišovej dvakrát stop v semifinále

Simona Ďurišová v Radese úspešne účinkovala v singlovej súťaži. Vo dvojhre do 17 rokov prešla cez Lottu Rothfusssovú z Nemecka (3:2), ale v semifinále ju vyradila

Adela Vašková našla na Serbia Open vo dvojhre do 13 rokov premožiteľku až vo finále.

V Tunisku si pódiové umiestnenia vybojovali finalista dvojhry do 19 rokov Damián Flóro a dvojnásobná semifinalistka z kategórií do 15 a 17 rokov Simona Ďurišová.

neskoršia nemecká víťazka Lisa Wangová (0:3). V kategórii do 15 rokov išla tuniskou cestou - najskôr víťazne proti Ritej Cherifovej 3:1 a potom s prehravou v semifinále s Elou Saidiovou 1:3.

Víťazstvo v mixe, finálová účasť vo dvojhre

Na ďalšom podujatí European Youth Series, ktorým bol turnaj Serbia Open v Beočine (9. - 13. 9.), si naše nádeje počinali úspešne. V kategórii do 15 rokov sa Filip Nagy s Barborou Melisou Guassardo postarali o celkový triumf v mixe, keď vo finále zdolali domácich Srbov Branka Dragoljeviča s Lenou Terzičovou 3:0. Vo dvojhre to Guassardo dotiahla do semifinále, kde prehrala s Emili Muilovou 0:3, čím nepomstila krajanku Sofiu Truskovú, ktorá s mladou Srbkou tesne ňahala za kratší koniec vo štvrtfinále (2:3). Adela Vašková, Filip Nagy i Juraj De Miguel sa lúčili v osemfinále singlovej súťaže.

Do 13 rokov sa darilo Adele Vaškovej, keď sa prebojovala do finále dvojhry, v ktorom podľahla Gizem Cigilovej z Turecka 1:3. Z chlapcov dosiahli Denis Večerek a Juraj De Miguel osemfinálovú účasť, Daniel Suchý vyhral tzv. B-pavúk vyradovacej časti. V miešanej štvorhre sa slovenské dvojice De Miguel, Vašková a Suchý, Trusková dostali do štvrtfinále.

(Ib)

•foto: ETTU, WTT

34. ročník populárnej medzinárodnej série turnajov pre deti a mládež

SLOVENSKÉ NÁDEJE VÍTAJNE NA VŠETKÝCH TROCH PODUJATIACH SATELLITE TOUR 2026

V Senci bola dejiskom súťaží športová hala Transpetrolu.

Prvá polovica augusta patrila tradičnému letnému seriálu stolnotenisových satelitných turnajov detí a mládeže. Medzinárodná séria Satellite Tour, na ktorej sa súťažilo v troch vekových kategóriách - mladšie žiactvo (nar. 2014 a mladší), staršie žiactvo (nar. 2012 - 2013) a dorast (nar. 2008 - 2011) tradične vyplnila časť prázdnin. Už 34. ročník pozostával z turnajov v Senci, Havirove a Hluku. V zahraničnej konkurencii svojich rovesníkov sa nestratili ani Slováci. Opäť sa presadili vo všetkých troch dejiskách.

Tri slovenské prvenstvá v Senci

Na úvodnom podujatí JOOLA Satellite Tour 2026 pri Slnčných jazerách (9. - 10. 8.) si v medzinárodnej konkurencii úspešne počínali aj slovenskí zástupcovia. V športovej hale Transpetrolu počas oboch dní dosiahli mladí Slováci aj celkové triumfy - dva individuálne a jeden tímový.

Najlepší jednotlivci v Senci v kategórii mladší žiakov, v ktorej zvíťazil Teodor Krajňák pred Jurajom De Miguelom (vľavo).

Najmä v najmladšej vekovej kategórii ovládli reprezentanti SR singlové súťaže. U dievčat i u chlapcov bolo semifinálové kvarteto čisto slovenskou záležitosťou. V mladších žiakoch sa tešil Teodor Krajňák z ŠK Orion Belá nad Cirochou po výhre nad Jurajom De Miguelom 3:0, v semifinále skončili Jakub Hróčka a Šimon Košícký. V mladších žiakoch zvíťazila vo finále Adela Vašková z ŠK ŠOG Nitra nad Lindou Drevenákovou 3:0, semifinalistkami boli Sofia Hladoniková a Nina Pachovská.

V kategórii staršieho žiactva sme dosiahli jediné pódiové

umiestnenie, o ktoré sa prienikom do finále zaslúžila Sofia Trusková (KST Raksit). V rozhodujúcom súboji o prvenstvo nestačila na českú obhajkyňu lanského triumfu Helenu Kamarádovú (0:3). Z ďalších Sloveniek si štvrťfinálovú účasť pripísali Ema Hodálová, Linda Ševcechová a Viktória Kašícková. Medzi staršími žiakmi sa Slováci najďalej dostali do štvrťfinále, podarilo sa to triu Denis Večerek, Lukáš Kmotorka a Alex Hladoník.

V najstaršej kategórii sa spomedzi slovenských dorasteneckých zástupcov Barbora Melisa Guassardo prebojovala až do finále, v ktorom vyhrávala 2:1 na sety, ale víťazkou sa napokon vďaka výhre 3:2 na sety stala jej česká súperka Eliška Vožická. Ďalšie štyri Slovenky Nela Ondrušová, Bianka Diková, Dominika Deviatková a Nela Mrkvicová si pripísali štvrťfinálovú účasť.

V súťaži dorastencov bol najlepší z našich Peter Polák (ŠKST Haviřov/MSK Čadca), keď prehrál až v semifinále so Srbom Davidom Čapandom (ŠK ŠOG Nitra) 1:3. Kvarteto Kristián Piš, Tomáš Jankovič, Martin Marko a Marco Cisarik sa dostalo medzi osmičku singlistov, ale potom zostalo pred semifinálovými bránami.

Súťaž chlapčenských družstiev vyhralo trio Filip Nagy, Šimon Košícký, Martin Marko (Pezinok/Lokomotiva Košice), keď si vo

Adela Vašková prevýšila na úvodnom turnaji svoje súperky v kategórii mladších žiačok nielen výškou, ale aj výkonomi.

finále poradilo s trojicou Teodor Krajňák, Denis Večerek, Samuel Drabik 2:0 na zápasy. Finále súťaže dievčenských tímov bolo čisto záležitosťou hráčok nemeckého klubu TTVN. Slovenské družstvá Lokomotiva Košice a ŠKST Bošany skončili v semifinále.

Päťkrát slovenská radosť v Havirove

Slovenské nádeje si ešte úspešnejšie počínali na druhom podujatí v Českom Havirove (12. - 13. 8.), kde si vybojovali tri individuálne triumfy a k tomu pridali ešte dve finálové účasti, v tímových súťažiach dve víťazstvá a jednu finálovú účasť.

Slováci sa presadili najmä v dorasteneckej kategórii, v ktorej im patrili obe prvenstvá. U chlapcov potvrdil Pavol Kokavec (HB Ostrov/ŠK ŠOG Nitra) pozíciu najvyššie nasadeného hráča, vo finále zdolal Čecha Ondřeja Morávka 3:0 na sety. Vo štvrťfinále boli Martin Marko, Marco Cisarik a Filip Nagy. Finálový súboj dievčat v najstaršej

Barbora Melisa Guassardo (vľavo) našla pri Slniečnych jazerách premožiteľku až vo finále dvojhry dorasteniek.

kategórii bol čisto slovenskou záležitosťou. Vanda Vanišová (Langweid/ŠK ŠOG Nitra) v ňom zdolala mladšiu reprezentačnú kolegyniu Bianku Bacsovú (3:1), ktorá v semifinále vyradila krajaniku Simonu Ďurišovú. Navše, štvrtfinálovú účasť si pripísali Liliana Alicja Guassardo a Nela Ondrušová.

Víťazkou kategórie starších žiačok sa stala Vivien Murková (ŠKST Bošany), keď v rozhodujúcom dueli si poradila s Nemkou Kristín Tuveovou 3:1. Murková v semifinále vyradila krajaniku Sofiu Truskovú, o kolo skôr - vo štvrtfinále - skončili Ema Hodálová a Linda Ševcechová.

V mladších žiakoch sa do finále prebojoval Jakub Hrčka (ŠKST Bošany), ktorý v súboji 1. miesta nestačil na Filipa Bednářa z Česka (1:3). Z ďalších Slovákov bol Matias Pavlík semifinalistom, Samuel Zuziak a Štefan Orlej skončili svoje účinkovanie vo štvrtfinále.

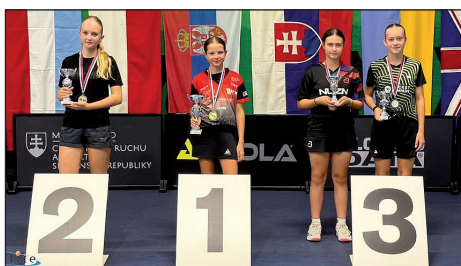
Pódiové umiestnenia sme dosiahli aj v ostatných kategóriách. V starších žiakoch prenikol Denis Večerek do semifinále, Daniel Suchý bol vo štvrtfinále. Dvojnásobné semifinále sme uhrali v mladších žiakoch zásluhou Sofie Hladonikovej a Sofie Hrickovej, štvrtfinále bolo konečnou zastávkou pre Jelizavetu Sitakovú, Dianu Drevenákovú a Tamaru Gáborovú.

V tímových súťažiach trio Biana Bacsová, Sofia Hladoniková a Nela Mrkvicová z tímu Loky-Poprad zdolalo vo finále dievčat svoje krajaniku Melániu Stolarčíkovú, Sofiu Truskovú a Sofiu Hrickovú 2:0 na zápasy. Medzi chlapcami triumfovala trojica z STK Lokomotiva Košice „A“ v zložení Martin Marko, Alex Hladoník, Marek Michal Žoffčák, pričom vo finále vyhrala nad nemeckým tímom TTVN 2:1.

Kokavcovo víťazné repete, v Hluku štyri slovenské triumfy

Aj na treťom a zároveň záverečnom podujatí JOOLA Satellite Tour 2026 sa Slovákom darilo. Medzi najlepšími nechýbali ani v Hluku (15. - 16. 8.), kde pridali štyri triumfy (2 individuálne + 2 tímové).

Pavol Kokavec (HB Ostrov/ŠK ŠOG Nitra) nadviazal na svoj haviřovský triumf medzi dorastencami, tentoraz si vo finále poradil s Ivom Quettom z Nemecka (3:2). Vo štvrtfinále boli Matúš Košícký a Sebastián Hložek.

Druhé miesto si medzi staršími žiačkami vybojovala Sofia Trusková (vľavo).

Čisto slovenské finále bolo v starších žiakoch, ktoré ovládla Barbora Melisa Guassardo (MŠK STO Krompachy) vďaka triumfu nad Emou Hodálovou 3:0. Navše, Adela Vašková sa dostala do semifinále, Linda Ševcechová a Radka Kvasnicová do štvrtfinále.

Finálové zastúpenie sme mali aj v kategórii mladšieho žiactva. V chlapcoch si zopakoval boj o prvenstvo pred pár dní Jakub Hrčka,

ale nad sily hráča ŠKST Bošany bol tentoraz Nemeck Lukáš Jürgens (1:3). Markus Mázik si pripísal semifinálovú účasť. V súťaži dievčat siahala na celkové víťazstvo Jelizaveta Sitak (KST Raksit), ale v päťsetovom súboji sa napokon tešila nemecká súperka Amelie Telghederová (2:3). Slovenský úspech zvýraznili Dorota Debnárová v semifinále, Sára Škumátová a Diana Drevenáková vo štvrtfinále.

Aj v zostávajúcich dvoch kategóriách boli Slováci na pódiu. Dorastenka Melánie Stolarčíková na 3. mieste za semifinále, trio Dominika Deviatková, Martina Hrabajová a Nela Mrkvicová uhralo štvrtfinále. Medzi najlepšie kvarteto vo dvojhre starších žiakov sa dostali Lukáš Kmotorka a Juraj De Miguel. Pred bránami semifinále zostali štvrtfinalisti Šimon Košícký a Dominik Hložek.

V tímových súťažiach sa v Hluku zrodili dva slovenské triumfy. V kategórii dievčat sa presadila trojica Vivien Murková, Adela Vašková, Ema Hodálová vystupujúca pod názvom Zlatička, keď zdolala české družstvo HB Ostrov 2:1 na zápasy. Spomedzi chlapčenských zoskupení sa tešil z prvenstva Dream Team v zložení Pavol Kokavec, Filip Nagy a Juraj De Miguel. Vo finále zdolali 'hviezdni' Slováci český Frýdlant nad Ostravicí 2:1.

Satellite Tour patrí už vyše tri desaťročia medzi tradičné medzinárodné podujatia pre mladých stolných tenistov. Tento projekt finančne podporili Ministerstvo cestovného ruchu a športu SR (MCRaŠ) a Bratislavský samosprávny kraj (BSK).

(f.b)

• foto: SSTZ

Medailisti zo seneckej tímovej súťaže, v strede víťazi Martin Marko, Šimon Košícký a Filip Nagy.

Prehľad finálových výsledkov so slovenskou účasťou na turnajoch JOOLA SATELLITE TOUR 2026

SENEC (9. - 10. 8. 2026):

Dorastanky (Junior Girls U19): Eliška Vožická (ČR) - Barbora Melisa Guassardo (MŠK STO Krompachy) 3:2
Staršie žiačky (Cadet Girls U15): Helena Kamarádová (ČR) - Sofia Trusková (KST Raksit) 3:0
Mladší žiaci (Mini Cadet Boys U13): Teodor Krajňák (ŠK Orion Belá nad Cirochou) - Juraj De Miguel (ŠK ŠOG Nitra) 3:0
Mladšie žiačky (Mini Cadet Girls U13): Adela Vašková (ŠK ŠOG Nitra) - Linda Drevenáková (KST Raksit) 3:0
Súťaž družstiev (chlapci): Lokomotiva Košice/Pezinok 1 - Belá/Čadca/Lokomotiva Košice 2:0

HAVÍŘOV (ČR, 12. - 13. 8.):

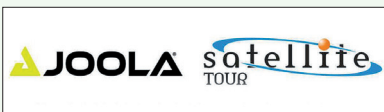
Dorastenci (Junior Boys U19): Pavol Kokavec (HB Ostrov/ŠK ŠOG Nitra) - Ondřej Morávek (ČR) 3:0
Dorastanky (Junior Girls U19): Vanda Vanišová (TTC Langweid/ŠK ŠOG Nitra) - Biana Bacsová (STK Lokomotiva Košice) 3:1
Staršie žiačky (Cadet Girls U15): Vivien Murková (ŠKST Bošany) - Kristín Tuveová (Nem.) 3:1
Mladší žiaci (Mini Cadet Boys U13): Filip Bednář (ČR) - Jakub Hrčka (ŠKST Bošany) 3:1
Súťaž družstiev (chlapci): Lokomotiva Košice „A“ - TTVN (Nem.) 2:1
Súťaž družstiev (dievčatá): Loky-Poprad (SR) - MeSoSO (SR) 2:0

HLUK (ČR, 15. - 16. 8.):

Dorastenci (Junior Boys U19): Pavol Kokavec (HB Ostrov/ŠK ŠOG Nitra) - Ivo Quett (Nem.) 3:2
Staršie žiačky (Cadet Girls U15): Barbora Melisa Guassardo (MŠK STO Krompachy) - Ema Hodálová (ŠKST Bošany) 3:0
Mladší žiaci (Mini Cadet Boys U13): Lukas Jürgens (Nem.) - Jakub Hrčka (ŠKST Bošany) 3:1
Mladšie žiačky (Mini Cadet Girls U13): Amelie Telghederová (Nem.) - Jelizaveta Sitak (KST Raksit) 3:2
Súťaž družstiev (chlapci): Dream Team (SR) - Frýdlant nad Ostravicí (ČR) 2:1
Súťaž družstiev (dievčatá): Zlatička (SR) - HB Ostrov (ČR) 2:1

Satellite Tour si vydobyla významné postavenie medzi mládežníckymi športovými podujatiami

SATELITNÁ SÉRIA USTÁLA PROBLÉMY, ZAČIATOK SEZÓNY SA BEZ TROJICE TURNAJOV DÁ UŽ ŤAŽKO PREDSTAVIŤ

O vstup do novej stolnotenisovej sezóny sa na domácej pôde každoročne stará séria Satellite Tour, ktorá už viac ako tri desaťročia patrí medzi najvýznamnejšie športové podujatia určené mladým stolným tenistom v Českej republike a na Slovensku. Uplynulý august sa uskutočnil už 34. ročník, pričom každá edícia tejto prestížnej série je potvrdením jej výnimočného postavenia v kalendári mládežníckeho stolného tenisu.

Turnaje v Senci, Havířove a Hluku vytvárajú priestor na športové zapojenie, overenie výkonnosti i získavanie cenných skúseností pred začiatkom novej súťažnej sezóny. Satellite Tour je zároveň symbolom dlhoročného priateľstva a úspešnej spolupráce českého a slovenského stolného tenisu. Aj po rozdelení spoločného štátu zostala táto tradícia zachovaná a potvrdzuje, že šport dokáže spájať ľudí, vytvárať nové priateľstvá a motivovať mladú generáciu k poctivej práci, discipline a férovému súpereniu.

Z histórie turnajov Satellite Tour

V roku 1992 prišli zástupcovia troch klubov z troch krajín s myšlienkou zorganizovať sériu medzinárodných mládežníckych turnajov v stolnom tenise, ktorý sa bude hrať postupne v troch štátoch. Boli to prezident ŠKST Topoľčany Michal Vozár, predseda Budapeštianskeho stolnoteni-

Juraj De Miguel

Vanda Vanišová

Rastislav Švec

sového zväzu János Timár a predseda oddielu TJ Hluk a neskorší šéf Českej stolnotenisovej asociácie Zdeněk Botek. Prvá séria sa uskutočnila v roku 1992, pričom sa turnaje postupne hrali v Maďarsku v Cegléde, na Slovensku v Topoľčanoch a v Českej republike v Hluku. Niekoľko ďalších rokov sa hralo v týchto mestách s tým, že poradie miest sa menilo. Od začiatku sa Satellite Tour hrá v troch vekových kategóriách: mladšie žiactvo, staršie žiactvo a juniory.

Postupne vznikali aj prvé problémy s miestom organizovania jednotlivých turnajov. Ako prvých to postretlo po približne 15 rokoch maďarských organizátorov, ktorí po problémoch v Cegléde zorganizovali niekoľko ročníkov v Budapešti a následne sa vzdali turnaja. Uvoľnené miesto prevzal Havířov. Na Slovensku po štvrtstoročnici v Topoľčanoch prevzal štafetu na jeden rok Ružomberok a následne sa dejiskom stal Senec.

Z medzinárodného hľadiska sa na ňom počas dlhšej histórie zúčastnili okrem hráčov z krajín súčasných organizátorov aj zástupcovia Maďarska, Ruska, Ukrajiny, Jordánska, Bieloruska, Chorvátska, Grécka, Slovinska, Izraela, Kanady, Rakúska, Poľska, Talianska, Nemecka, Belgicka, Litvy, Luxemburska, Dánska a Veľkej Británie.

(Ib)

Ako vidia účasť na úvodnom podujatí série slovenskí hráči?

Barbora Melisa Guassardo: „Je to prvý turnaj novej sezóny a po oddychu si to viac užívam. Teším sa na kamarátov a na to že si opäť zahrám. Beriem to ako súčasť prípravy. V Senci je to od ostatných turnajov odlišné v tom, že sú tam aj ľudia z iných krajín, ktorých nepoznám a spoznávam nových hráčov. Je tam viac zábavy. Navyše, hala má super polohu, keďže sa počas pauzy môžem ísť ochladiť do jazer. Najnáročnejšie je zvládnuť to extrémne teplo v hale a keď hráč postúpi do pavúka, tak sa hrá veľa zápasov za sebou v krátkom čase. Mladším hráčom, ktorí právu tu absolvujú svoj prvý medzinárodný turnaj, by som poradila, aby sa zbytočne nestresovali, namiesto toho si skúsili dobre zahrať a sledovať hráčov, od ktorých by sa mohli naučiť niečo nové.“

Martin Marko: „Satellite Tour bol pre mňa vždy prvý turnaj po letnej príprave, takže som sa naň vždy veľmi tešil. Dnes to vnímam podobne, len už mám za sebou viac skúseností. Sencu určite dodáva špecifickú atmosféru a vyššiu náročnosť silná medzinárodná účasť, navyše tu býva veľmi nabitý program a hrá sa do neskorého večera. Najsilnejšie spomienky mám určite na víťazstvo v kategórii jednotlivcov. Do mojej kariéry mi pravidelná účasť na Satellite Tour dala neskutočne veľa. Najmä cenné skúsenosti, väčší pokoj a schopnosť bojovať o každú loptu, keďže podmienky na turnaji sú naozaj náročnejšie. Vzhľadom na horúce letné počasie je fyzicky aj psychicky veľmi náročné vydržať hrať celý deň v takom teple.“

(nl)

Rozhovor s predsedom Slovenského stolnotenisového zväzu a riaditeľom turnaja Joola Satellite Tour Senec 2026 Antonom Hamranom

ENERGIA, CHUŤ ŠPORTOVAŤ A ATMOSFÉRA SÚ NAJVÄČŠOU MOTIVÁCIOU

Ako vznikla myšlienka organizovať Satellite Tour práve v Senci?

„Presun turnaja do Senca v roku 2019 bol vynútený okolnosťami, keďže po 25 úspešných ročníkoch v Topoľčanoch prebiehala rekonštrukcia tamojšej Mestskej športovej haly. Po jednoročnej zastávke v Ružomberku (2018) padla voľba práve na Senec, pretože toto mesto ponúkalo výborné podmienky na usporiadanie medzinárodného podujatia takého veľkého rozsahu. Po dlhoročnom organizátorovi ŠKST Topoľčany prejavil záujem relatívne nový klub ST Relax Rača, ktorého členovia mali dlhoročné skúsenosti s organizovaním najvýznamnejších stolnotenisových podujatí na Slovensku. Senec dlhodobo poskytoval dobré podmienky v komplexe Transpetrolu, v ktorom sa nachádza športová hala a tiež aj ubytovacia kapacita.“

Spomínate si na úplne prvý ročník? Aký bol v porovnaní s dnešným turnajom?

„História celého Satellite Tour siaha až do roku 1992, keď turnaj zakladali páni Vozár, Timár a Botek a hralo sa v Maďarsku v Cegléde, na Slovensku v Topoľčanoch a v Českej republike v Hluku. Ak sa však pozrieme na premiérový ročník v Senci v roku 2019, ten bol skutočne veľkolepý. Hneď v prvý rok sa k nám prihlásilo rekordných 350 hráčov, čím sa senecský turnaj zapísal do histórie ako najväčší medzinárodný stolnotenisový turnaj na Slovensku z pohľadu počtu účastníkov. Dokonca aj počas rokov poznamenaných pandémiej koronavírusu to bol jeden z mála turnajov, ktorý sa odohral v plnom rozsahu. Dnes na túto tradíciu úspešne nadväzujeme.“

Turnaj pravidelne priťahuje stovky mladých stolných tenistov. Čím si podľa vás získal takú popularitu?

„Turnaj nadobudol obrovský význam pre prípravu mládeže na nadchádzajúcu sezónu, čo je pre hráčov a trénerov kľúčové. Mladí športovci v troch vekových kategóriách tu majú jedinečnú možnosť zmerať si sily s pestrou medzinárodnou konkurenciou. Ako organizátori sa snažíme, aby boli dodržané štandardy medzinárodného turnaja, vrátane kvalifikovaných rozhodcov, používame dostupné

softvérové stolnotenisové systémy, ktoré nám umožňujú zvládnuť tak zložitý turnaj. Dnes sa už turnaj hrá na 27 stoloch, čo vyžaduje skutočne profesionálny prístup od organizátorov a rozhodcov. Počas histórie turnajov sem zavítali hráči z viac ako 20 krajín sveta vrátane Kanady, Jordánska či západoeurópskych štátov. Ozdobou je, samozrejme, pravidelná účasť reprezentačných družstiev Slovenska a Česka.

Letný termín prináša aj náročné podmienky, najmä vysoké teploty a vlhkosť. Čo býva pri organizácii najväčšou výzvou?

„Samozrejme, termín je naviazaný na obdobie školských prázdnin a zároveň aj využitie športovej haly a ubytovanie v Senci počas vrcholnej dovolenkovej sezóny nie je jednoduché. Slabinou spomenutej športovej haly je, že nemá klimatizáciu. Ako organizátori sme sa museli s uvedeným faktom vyrovnáť, napríklad zabezpečovaním dostatočného pitného režimu pre účastníkov. Na druhej strane veľa účastníkov však využíva blízkosť jazer a predlžujú si pobyt, aby si užili slnko a vodu. Najväčšou výzvou pri takýchto podmienkach je zabezpečiť stopercentný komfort a plynulý chod turnaja pre taký obrovský počet ľudí. Keďže v Senci hostíme stovky hráčov naraz, logistika, dodržanie časového harmonogramu a udržanie stabilných podmienok v hale v letnom období si vyžadujú maximálne úsilie celého organizačného tímu.“

Čo by ste odkázali hráčom, trénerom a rodičom, ktorí sa do Senca každoročne vracajú?

„Chceli by sme im vyjadriť obrovskú vďaku za ich vernosť. Sme hrdí, že môžeme byť súčasťou projektu, ktorým za 34 rokov existencie prešlo viac ako 30 500 mladých stolných tenistov. Turnaj už má svoje pevné miesto v medzinárodnom kalendári. Práve energia účastníkov, často celých rodín, chuť športovať a skvelá atmosféra, ktorú v Senci každé leto vytvárajú, sú pre nás tou najväčšou odmenou a motiváciou neustále udržiavať latku turnaja na tej najvyššej úrovni.“

Nikoleta Liptáková

• foto: SSTZ

MINISTERSTVO

CESTOVNÉHO RUCHU
A ŠPORTU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

FOND NA PODPORU
ŠPORTU

STK Vyhne bol po roku opäť blízko k postupu v Lige majstrov mužov

SLOVENSKÉMU ŠAMPIÓNOVI CHÝBAL K RADOSTI JEDINÝ SET

Účinkovanie slovenských klubov na európskej scéne v sezóne 2026/2027 začali stolní tenisti STK Vyhne. Mohli byť prvým slovenským tímom, ktorý postúpil do ďalšej fázy v Lige majstrov. Už pred rokom boli k tomu blízko v srbskom Novom Sade, ale tentoraz vo francúzskom Lille mali k tomu ešte bližšie.

V závere augusta (28. - 30. 8. 2026) ich na turnaji A-skupiny I. fázy najprestížnejšej európskej kontinentálnej súťaže mužských klubov jeden set delil od prieniku medzi 16 najlepších tímov. Hráči úradujúceho slovenského šampióna obsadili v konečnom poradí opäť 3. miesto, do II. fázy postúpili prví dvaja.

Rozhodol skrátený set

Po výhre nad chorvátskym STK Starr Varaždin 3:0, prehre s českým HB Ostrov 0:3 nastúpili na záver bojov proti talianskemu ASD TT Santa Tecla Nulvi, s ktorým však priamy súboj o druhú postupovú miestenku prehrali 2:3. Vyhnanie priťom zásluhou Adama Klajbera a Jakuba Goldíra, ktorí víťazne zvládli päťsetový súboj so svojimi súpermi Jordym Piccolinom, resp. Tomášom Koldasom, viedli 2:1. V rozhodujúcej dvojhre bola navyše skúsená česká posila Dmitrij Prokopcov proti Jordymu Piccolinovi za stavu 2:1 len set od víťazstva a postupu. Napokon však Prokopcov podľahol 2:3, keď rozhodujúce skrátené dejstvo prehral 3:6. Vyhniam tak obrazne zostali len oči pre plač.

Napriek tomu, že stolní tenisti STK Vyhne neprenikli do vyraďovacej časti medzi osemfinalistov LM, ich účinkovanie v pohárovej Európe sa ešte nekončí. Družstvá z nepostupových 3. a 4. pozícií základných skupín LM prejdú do Európskeho pohára, kde sa zapoja od II. fázy. V uplynulých dvoch ročníkoch to tam dotiahli až do štvrtfinále.

Zastúpenie v súťaži mužov i žien

Nielen STK Vyhne bude účinkovať v Európskom pohári. Európska stolnotenisová únia (ETTU) zverejnila vyžrebovanie skupín v tejto kontinentálnej pohárovej súťaži

číslo 2, v ktorej bude mať Slovensko až štvornásobné zastúpenie. Hrať sa bude 13. - 15. novembra 2026.

Vyhne, úradujúci slovenský šampión, sa predstaví v D-skupine so španielskym Alicante TM, českým SKST Chodov (Jakub Zelinka, Roman Rezetka) a rumunským CSS-SZAK Odorheiu Secuiesc. Vicemajster TJ Geológ Rožňava bude hrať v B-skupine s českým SKST Havířov (Mychailo Lovha), španielskym Irun Leka Enea a STK Starr Croatia Varaždin z Chorvátska. AŠK Mária Huta, náš tretí najlepší tím uplynulej extraligovej sezóny, žreb zaradil do „céčka“ spolu s CTT Olot zo Španielska, poľským Energa Manekin Toruń a TTC Ostrava 2016 z Česka. Lídom poľského KS Olesno v A-skupine by mal byť skúsený Slovák Ľubomír Pištej.

Tím STK Vyhne aj v novom zložení (zľava) Adam Klajber, Jakub Goldír a Dmitrij Prokopcov siahla po postupe v Lige majstrov.

Slovenský stolný tenis bude v EP žien zastupovať družstvo ŠK ŠOG Nitra, ktoré sa dostalo do C-skupiny, kde si zahrá proti maďarskému Budaörsi SC, španielskemu CD Indiana Games a CSM Konstanca z Rumunska. Slovenská stopa bude aj v D-skupine, kde na súpiske rakúskeho TTV Tulln figuruje reprezentantka Nikoleta Puchovanová.

(fb)

• foto: ETTU

Výsledky zápasov A-skupiny I. fázy Ligy majstrov v stolnom tenise mužov 2026/2027 v Lille (Fr., 28. - 30. 8. 2026):

STK Vyhne (SR) - STK Starr Croatia Varaždin (Chor.) 3:0, Dmitrij Prokopcov - Qiu Liang 3:2, Adam Klajber - Zeng Jia 3:0, Goldír - Redjep 3:1
HB Ostrov (ČR) - ASD TT Santa Tecla Nulvi (Tal.) 3:1

STK Vyhne (SR) - HB Ostrov (ČR) 0:3, Adam Klajber - Pavel Širuček 0:3, Jakub Goldír - Vladislav Ursu 0:3, Dmitrij Prokopcov - Tomáš Polanský 1:3
STK Starr Croatia Varaždin (Chor.) - ASD TT Santa Tecla Nulvi (Tal.) 2:3

STK Vyhne (SR) - ASD TT Santa Tecla Nulvi (Tal.) 2:3, Adam Klajber - Jordy Piccolin 3:2, Dmitrij Prokopcov - Tommaso Giovannetti 1:3, Jakub Goldír - Tomáš Koldas 3:2, Klajber - Giovannetti 0:3, Prokopcov - Piccolin 2:3
STK Starr Croatia Varaždin (Chor.) - HB Ostrov (ČR) 1:3

Konečné poradie: 1. Ostrov 6 bodov (3 výhry/0 prehry), 2. Santa Tecla Nulvi 5 (2/1), 3. Vyhne 4 (1/2), 4. Varaždin 3 (0/3).

Stredoeurópska superliga 2026/2027 pozná svoje vyžrebovanie

SLOVENSKO BUDÚ REPREZENTOVAŤ IBA VÝBERY DO 23 ROKOV

V prvý septembrový deň sa v Národnom stolnotenisovom centre v Bratislave konala hybridná porada k novému ročníku Stredoeurópskej superligy (Central European Superleague - CES) za účasti zástupcov zväzov a klubov z Rakúska, Česka, Maďarska, Chorvátska a Slovenska. Chýbali iba Slovinci.

Do sezóny 2026/2027 sa prihlásilo 6 mužských a 7 ženských kolektívov. Po Slovinsku a Česku má najmenšie zastúpenie Slovensko – budú ho reprezentovať reprezentačné družstvá mužov a žien do 23 rokov. Najlepšie slovenské kluby v nadchádzajúcej sezóne dali prednosť

rôznym európskym pohárovým súťažiam – aj vzhľadom na nabitý kalendár a relatívne úzke hráčske kádre, a tak budeme mať od roku 1993, kedy superligová súťaž vznikla, najmenšiu účasť.

Pohľad do zasadačky SSTZ, kde sa uskutočnila online medzinárodná porada predstaviteľov Stredoeurópskej superligy. V strede je Zita Pidlová z Maďarska, ktorá je zodpovedná za riadenie súťaží.

Superliga sa opäť odohrá vo dvoch stupňoch. Z prvého – skupinového – postúpa do semifinále z každej skupiny po dva najlepšie tímy. Víťazi semifinálových súbojov sa stretnú vo finále a zdolané celky v boji o 3. miesto.

Súboje obidvoch mužských skupín odohrajú 11. - 12. novembra 2026 v Aréne Varaždin a tímy

v rámci dvoch ženských skupín si zmerajú sily V Národnom stolnotenisovom centre v Bratislave 18. - 19. novembra 2026. Semifinálové dvojice vyžrebujú na porade CES 16. decembra 2026 vo Viedni, kde aj stanovia termíny a miesta záverečných súbojov. Pre úplnosť dodávame, že prvenstvá z uplynulého ročníka obhajujú hráči i hráčky rakúskeho UTTC Panaceo Stockerau. Slovenské družstvá do 23 rokov obsadili 4. (muži) a 5. miesto (ženy).

(zk)

• foto: Katarína Breyerová/SSTZ

Superliga - vyžrebovanie sezóny 2026/2027:

Muži – A-skupina: UTTC Panaceo Stockerau (Rak.), STK Starr Croatia Varaždin (Chorv.), STK Samobor (Chorv.)
B-skupina: NTK Savinja (Slovin.), STK STARR Varaždin/Nový Sad (Chorv.), Slovensko „23“

Ženy – A-skupina: UTTC Panaceo Stockerau (Rak.), PTE PEAC Kalo-Méh (Maď.), Olympick Viedeň (Rak.)
B-skupina: TT Moravský Krumlov (ČR), Budaörsi Sport Club (Maď.), TTV Gartenstadt Tulln (Rak.), Slovensko „23“

O držiteľovi Slovenského pohára sa rozhodlo už v predstihu po troch kolách

VÍTAZNÝ HETRIK VALUCHA

Dvadsať deviaty ročník Slovenského pohára v stolnom tenise mužov má za sebou tri z celkovo štyroch plánovaných kôl (oproti predchádzajúcej edícii vypadol turnaj v Močenku) a už pozná svojho celkového víťaza. V predstihu sa ním stal favorizovaný Alexander Valuch, ktorý nadviazal na dvojročnú periodicitu svojich triumfov v SP z ostatných rokov. Celkovo ovládol hodnotenie domácej pohárovej súťaže už piatykrát v kariére.

Reprezentant SR uspel v auguste a septembri vo dvojhre na všetkých troch tradičných turnajoch v rôznych dejiskách - na Memoriáli Dušana Štraucha v Trenčianskej Teplici, na Mildeho memoriáli vo Vrútkach (tentoraz sa nehral v Ružomberku) a na Pohári duklianskych hrdinov v Prešove. Valuch vyhral všetky tri finále zhodne 3:1 na sety, v 1. a 3. kole bol jeho

súperom Jakub Holubčík a v 2. kole ďalší z mladých hráčov nastupujúcej generácie Samuel Palušek.

Holubčík, ktorý má okrem dvoch finále na konte aj jednu semifinálovú účasť, je najbližším prenasledovateľom Valucha (plný počet 300 b.), ale so ziskom 220 bodov má už nepreklenuteľné bodové manko, keďže sa počítajú tri najlepšie výsledky. Obhajca prvenstva a štvornásobný šampión SP Andrij Sitak figuruje so 100 bodmi spolu s ďalšími tromi stolnými tenistami na 3. priečke priebežného poradia.

Bodku za aktuálnou edíciou SP dá v závere kalendárneho roka štvrté podujatie seriálu - Vianočný turnaj v Nových Zámkoch, ktorý je na programe 29. decembra 2026.

(Ib)

• foto: archív SSTZ

Alexander Valuch (druhý zľava) triumfoval nielen na Mildeho memoriáli, ale aj ďalších dvoch turnajoch a zaistil si istotu celkového triumfu už pred vyvrcholením SP. Po jeho ľavej ruke Jakub Holubčík a po pravej Samuel Palušek, jeho fináloví súper v prvých troch kolách seriálu.

Prehľad finálových výsledkov dvojhry na troch z celkovo štyroch turnajov SP 2026/2027:

1. kolo (Memoriál Dušana Štraucha v Trenčianskej Teplici, 29. 8.): Alexander Valuch (SK Vydrany/TTC Rovaa Žilina) - Jakub Holubčík (TTC Siko Orlová/ŠKST Ružomberok) 3:1
2. kolo (Mildeho memoriál vo Vrútkach, 5. 9.): Alexander Valuch (SK Vydrany/TTC Rovaa Žilina) - Samuel Palušek (TTC Wiener Neudorf/STK Lokomotiva Košice) 3:1
3. kolo (Pohár duklianskych hrdinov v Prešove, 12. 9.): Alexander Valuch (SK Vydrany/TTC Rovaa Žilina) - Jakub Holubčík (TTC Siko Orlová/ŠKST Ružomberok) 3:1

Poradie Slovenského pohára 2026/2027 po 3. kole (záverečné 4. kolo bude 29. 12. v Nových Zámkoch):

1. Alexander Valuch (SK Vydrany/TTC Rovaa Žilina) 300 bodov, 2. Jakub Holubčík (TTC Siko Orlová/ŠKST Ružomberok) 220, 3. Matúš Veis (Slavoj Sládkovičovo), Pavol Kokavec (HB Ostrov/ŠK ŠOG Nitra), Martin Marko (ŠKST Ružomberok/STK Lokomotiva Košice) a Andrij Sitak (AŠK Mária Huta/KST RAKSIT) po 100, 7. Samuel Palušek (TTC Wiener Neudorf/STK Lokomotiva Košice) a Matúš Remeň (ŠKST Bratislava/ŠKST Topoľčany) po 80, 9. Jaroslav Kravec (MKST Veľké Kapušany/STK Lokomotiva Košice) 70, 10. Imrich Drábik (AŠK Mária Huta) 60.

OPUSTILA NÁS

MUDr. Benedikta Molnárová (1992 – 2026)

Osud sa s našimi životmi dokáže zahrať až neuveriteľne a nepochopiteľne kruto. Zhuk nešťastných náhod či chýb dokáže znenazdajky vyústiť do fatálnych následkov – až k smrti. Niekedy stačí byť v nesprávnej chvíli na mieste, cez ktoré ste ikskrát prešli bez najmenších problémov...

Benediktu Molnárovú, rodenú Bútorovú, stretla takáto životná smola ráno 14. septembra 2026 na ceste od svokrovcov z Vičian do práce v Bratislave. V Dunajskej Strede sa ráno ocitla na križovatke, kde jej nepozorný vodič z vedľajšej cesty nedal prednosť a narazil do jej Renaultu. Auto odhodil priamo pod kolesá

relatívne pomaly prichádzajúceho kamióna. Ten však nemal šancu zastaviť. Aj keď lekári v nemocnici urputne bojovali o život svojej iba 34-ročnej kolegyně, jej početné zranenia boli nezlučiteľné so životom.

Benedikta Molnárová, ktorú všetci familiárne volali Bendži alebo Benedička, patrila do známej stolnotenisovej rodiny Vozárovcov. Jej starý otec Michal bol oporným stĺpom stolného tenisu v Topoľčanoch, ktorému dlhé roky aj šéfoval. Bol aj členom VV SSTZ a dve volebné obdobia tiež jeho podpredsedom. Nie náhodou sa stal čestným členom zväzu a od roku 2021 patril aj do Siene slávy SSTZ. Jej strýko Ladislav Vozár zase dlhé roky zastával funkciu sekretára SSTZ.

Benedika už od malička mala cit pre malú loptičku a talent pre stolný tenis. Vybojovala si miesto v slovenskej juniorskej reprezentácii, pričom štartovala na ME 2009 mládeže v Prahe. Obliekala si dres extraligového družstva ŠKST Topoľčany a počas štúdia na vysokej škole hrala aj za bratislavskú Trnávku. Hoci mala dobre našliapnuté do vrcholového stolného tenisu, dala prednosť svojmu vysnenému koníčku – medicíne. Vyštudovala Lekársku fakultu UK v Bratislave a začala sa

špecializovať na dermatovenerologickú oblasť. Dokázala vyliečiť ľudí so psoriázou a ďalších ochorení kože, ale svoje znalosti vedela odovzdávať aj v esteticknej medicíne. Nielen v ambulancii, ale napríklad aj v televízii Markíza v Teleráne. Pomáhala nášmu zdravotníctvu aj inou formou - podieľala sa na príprave zdravotníckych zákonov. Vo svojich 34 rokoch bola plná optimizmu, elánu a radosti zo života. Dokázala ľuďom spájať a dávať im nádej. Neskonale milovala svoje tri malé neterky (vydala sa v roku 2024 a ešte nemala vlastné deti). Okrem medicíny bolo jej vášňou cestovanie. Spolu s manželom rada spoznávala nové krajiny i kontinenty. Paradoxne medzi jej koníčky patrilo aj šoférovanie, pri ktorom najlepšie relaxovala...

Žiaľ, krutá zhoda nešťastných náhod prežala jej činnosť život. Smútok zavládol v jej početnej rodine, medzi priateľmi i kolegami lekármi, ale aj stolnými tenistami. Jej nešťastná smrť azda urýchlila dlho sľubovanú výstavbu kruhového objazdu v Dunajskej Strede namiesto križovatky, kde podľa pamätníkov prišlo o život už 26 ľudí...

• foto: archív SSTZ

Češ' jej pamiatke!

Na turnajoch v Olomouci a Linzi slovenská radosť v miešanej štvorhre

NOVÉ VÍTAZNÉ DVOJICE V MIXE

V miešanej štvorhre sa o úspechy slovenského tenistu starali v ostatných rokoch najmä trojnásobní medailisti z ME Ľubomír Pištej s Barborou Váradyovou (Balážovou), potom na úrovni World Table Tennis s Tatianou Kukul'kovou. V uplynulom štvrtroku sme mali opäť radosť z víťazstiev v mixe so slovenskou pečatou. Opäť to bolo v podaní Pišteja, ktorý tentoraz uspel s Poľkou Nataliou Bajorovou, navyše sa ako príjemné prekvapenie pridali Jakub Zelinka s Nikoletou Puchovanovou.

Slovensko-poľská spolupráca slávila úspech tentoraz v podaní Ľubomíra Pišteja a Natalie Bajorovej.

Okrem toho sa na podujatiach série WTT zrodili aj ďalšie povšimnutiahodné výsledky Slovákov. Kukul'kovej si zahrála s Poliakom Markom Badowským finále mixu, Pištej bol v semifinále dvojhrá, medzi štyri najlepšie páry v mixe sa dostali aj Samuel Arpáš s Kukul'kovou, Mychailo Lovha s Belgičankou Lilou Massartovou a v ženskej štvorhre Dominika Wilschková so Španielkou Eugeniou Sastreovou.

Dve deblové osemfinále

Na prelome júna a júla sa slovenskí reprezentanti predstavili na prestížnom turnaji United States Smash (26. 6. - 5. 7. 2026) v Los Angeles s dotáciou 1 550 000 USD. V kalifornskom dejisku boli úspešnejší v deblových súťažiach.

V mixe bojovali Ľubomír Pištej a Tatiana Kukul'ková o štvrtfinále, keď v úvodnom kole vyradili hongkonsko-kórejské duo Baldwin Čchan, Kim Na-jeong (3:1), ale potom nestačili na štvrtú nasadenú dvojicu a trojnásobných majstrov sveta Wang Čchu-čchin, Sun Jing-ša z Číny (0:3). V 1. kole sa lúčila Barбора Várady po boku Adityu Saareena z Austrálie, keď nad ich sily boli Nemec Patrick Franziska, Adriana Díazová z Portorika (0:3).

Vo štvorhre žien vyhrali Várady s Kukul'kovou v dramatickom 1. kole nad nemecko-kórejským párom Šan Siao-na, Lee Eun-hje 3:2, v osemfinále proti taiwanským reprezentantkám Čchien Tchun-Čchuan, Li Jü-Jhun sa dotiahli na 1:1 i 2:2, ale napokon rozhodujúci set vyznel pre súperky (2:3).

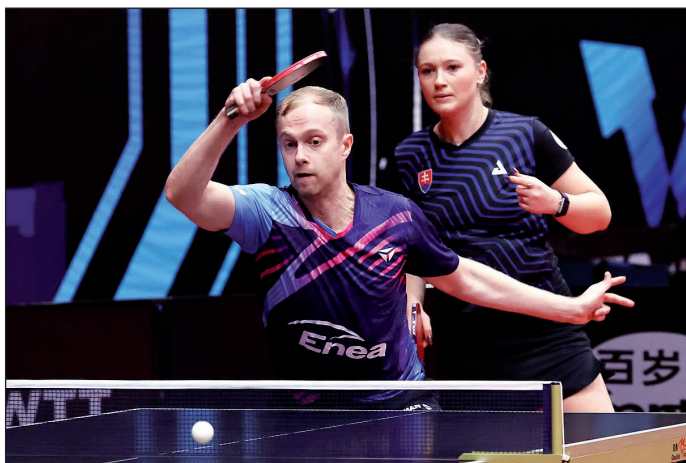
V mužskej deblovej súťaži prišli Pištej s Jakubom Zelinkom o možnosť zahrať si proti najvyššie nasadenej čínskej dvojici Lin Š-tung, Chuang Jou-čeng, keďže v 1. kole nezužitkovali proti mladým Rumunom Eduardovi Ionescovi a Dariusovi Movileanovi vedenie 2:1 na sety a podľahli 2:3.

Vo dvojhre neprešli Slováci cez kvalifikáciu. Barbora Várady i Tatiana Kukul'ková stroskotali v 2. kole, Ľubomír Pištej tesne v prvom.

V Brazílii štvrtfinále Kukul'kovej

Na WTT Star Contender v brazílskom São José dos Campos (21. - 26. 7.) s dotáciou 300 000 dolárov bolo najlepším slovenským výsledkom štvrtfinále vo štvorhre žien, o ktoré sa postarala Tatiana Kukul'ková po boku Elizabeth Abraamianovej vystupujúcou ako individuálna neutrálna športovkyňa (INŠ).

V 1. kole zdolali brazílske duo Giulia Takahashiová, Laura Watanabeová 3:1, no v boji o semifinále síce vyhrali prvý set, ale potom s ne-

Duo Tatiana Kukul'ková - Marek Badowski nestačilo v Panagjurišti až na úradujúcich majstrov Európy.

skoršími finalistkami Hinou Hajatovou a Kaho Akaeovou z Japonska, nasadenými ako číslo tri, ťahali za kratší koniec (1:3).

V ďalších deblových súťažiach sa naši zástupcovia lúčili hneď v 1. kole po tesných prehrách v päťsetových dueloch. V mixe viedli Ľubomír Pištej s Tatianou Kukul'kovou nad čílskymi štvorkami podujatia Gustavom Gómezem s Danielou Ortegovou 2:1 na sety, ale prehrali 2:3. V mužskej štvorhre narazili Ľubomír Pištej s Jakubom Zelinkom hneď na druhých nasadených Čľanov Nicolasa Burgosa s Gustavom Gómezem, ktorým podľahli 2:3 - pričom v piatom sete 10:12.

Vo dvojhrách sa najviac darilo Ľubomírovi Pištejovi, ktorý najskôr vyradil hongkonského kvalifikanta Jiu Kwan To (3:0), no potom ho do osemfinále nepustil úradujúci majster Európy Alexis Lebrun. Druhý nasadený Francúz vyhrál 3:0, najtesnejší bol tretí set 12:10. Jakub Zelinka prešiel cez kvalifikačné sito, ale následne ho zastavil Rjoiči Jošijama z Japonska (0:3). Tatiana Kukul'ková sa lúčila hneď na úvod po prehre 1:3 s Francúzskou Claire Picardovou.

Víťazi turnaja miešanej štvorhry v Olomouci.

Dve výhry v hlavnej súťaži

Vo švédskom Malmö na Europe Smash s dotáciou 1 550 000 dolárov (8. - 16. 8.), turnaji z kategórie WTT Grand Smash, sa Ľubomír Pištej s Tatianou Kukul'kovou prebojovali v miešanej štvorhre cez egyptských súperov do osemfinále, v ktorom ich zastavili štvrti nasadení Wong Čhun Tching, Doo Hoi Kem z Hongkongu (0:3). Aj v deblovej súťaži žien sme mali zastúpenie medzi najlepšou šestnástkou párov vďaka Tatiane Kukul'kovej a Indke Synndrele Dasovej. V 1. kole vyradili čílske duo Ortegová - Vegová (3:1), ale potom nestačili na čínske dvojky 'pavúka' Wang Man-jü, Kchua-j Man (0:3). V hlavnej súťaži štvorhry mužov Ľubomír Pištej s Jakubom Zelinkom podľahli v 1. kole poľskému duu Maciej Kubik, Miłosz Redziński (1:3). Vo dvojhrách sa Slováci Ľubomír Pištej,

Wang Yang i Tatiana Kukul'ková lúčili v 1. kvalifikačnom kole.

Kukul'ková dvojnásobnou štvrtfinalistkou

Tatiana Kukul'ková ako jediná pokračovala do Berlína na WTT Feeder (19. - 23. 8.), kde sa predstavila v troch súťažiach a v dvoch dosiahla štvrtfinále.

Vo dvojhre sa lúčila v 1. kole po prehre 1:3 so šiestou nasadenou Li Jü-Jhun z Taiwanu. Vo štvorhre žien obnovila Kukul'ková spoluprácu s Poľkou Nataliou Bajorovou, keď ako trojky 'pavúka' vyradili duo Hana Arapovičová, Lea Rakovacová z Chorvátska (3:1) a vo štvrtfinále prehrali s japonskými kvalifikantkami Emiko Tagučiovou a Junou Odžiovou (1:3).

Víťazstvo dosiahla Slovenka aj v mixe po boku Švéda Eliasa Ranefura. V 1. kole zdolali dvojicu amerických kvalifikantov Bosman Botha, Amy Wangová 3:1, potom však boli nad ich sily Marek Badowski, Zuzanna Wielgosová. Tretím nasadeným Poliakom, ktorí to v Berlíne dotiahli až k víťaznej trofeji, podľahli 1:3.

Pištejov triumf v mixe

Na konci letných prázdninových mesiacov sa seriál WTT presunul do Česka. Od 24. do 28. 8. bol Olomouc dejiskom turnaja WTT Feeder. U susedov tradične nechýbali ani slovenské úspechy. Tentoraz bol ich strojcom Ľubomír Pištej. Vo štvorhre síce s Jakubom Zelinkom ako druhí nasadení nenaplnili svoje ambície, keď nečakane prehrali v 1. kole s finskými kvalifikantmi Naumim a Räsänenom 2:3 (z vedenia 2:1). Hneď v úvode stroskotali aj Alexander Valuch s Damiánom Flórom na jednotkách 'pavúka' Burgosovi s Gómezem z Čile (1:3).

Pištej si to však vynahradiť v ďalších dvoch disciplínach. Najmä v miešanej štvorhre, v ktorej sa predstavil po boku Natalie Bajorovej. Tretí nasadený slovensko-poľský pár nepustil súperom na ceste do finále ani set, pričom vyradil súperov z Kórejskej republiky, USA a Japonska. Vo finále však proti duu Izaak Quek, Ming Jing Loy zo Singapuru museli predviesť obrat z 1:2 na 3:2 na sety (7, -8, -7, 9, 7).

Spolupráca Tatiany Kukul'kovej so Samuelom Arpášom vyústila v Linzi do semifinálovej účasti.

Jakubovi Zelinkovi a Nikolete Puchovanovej vyšiel turnaj v Linzi, kde nenastili premožiteľov v mixe.

„S výnimkou finále sme mali ostatné duely úplne pod kontrolou. Hrali sme veľmi dobre a výborne sme sa dopírali. Takto sme začali aj finálový súboj a získali sme prvý set. Potom však boli súper i jasne lepší. Viedli 2:1 a myslím si, že aj vo štvrtom sete vyhrávali - 9:7. Tam sme sa však chytli a otočili sme to. V rozhodujúcom dejstve však prišli naše chyby v úvode a razom bolo 0:4 a 1:6. Následne sme prišli na to, čo musíme zmeniť z hľadiska taktiky, niečo na servise, niečo na

Slovenská dvojica sa tešila z prvého spoločného triumfu na podujatí WTT.

istote. Prišla naša super šnúra a prakticky sme už nič nepokazili. Veľmi sme sa tešili z obratu i z toho, že hneď pri prvej príležitosti sme dosiahli tento výsledok,“ uviedla 42-ročná slovenská jednotka.

Ľubomír Pištej nechýbal vo finále mixu na podujatí WTT v ČR piaty rok za sebou. Predtým sa do rozhodujúceho súboja dostal vždy po boku Kukul'kovej, s ktorou v ňom mali bilanciú 3 výhry (Haviřov 2023, Olomouc 2024, Haviřov 2025) - 1 prehru (Olomouc 2022). Zaujímavosťou je, že Bajorová zvykla hrať štvorhru s Kukul'kovou, s ktorou dokonca získali bronz na ME 2024. Poľka potvrdila svoje deblové kvality aj s Pištejom, ktorý tak získal trofej na podujatiach WTT po boku už tretej spoluhráčky. Okrem dvoch spomínaných bol úspešný aj s Barborou Várady (za slobodna Balážovou). Ďalšie dva slovenské páry Jakub Zelinka - Nikoleta Puchovanová, Alexander Valuch - Do-

minika Wiltschková sa v Olomouci lúčili v mixe v 1. kole.

Vo dvojhre bod od finále

Pištej si úspešne počínal aj vo dvojhre mužov, kde vstupoval do turnaja ako nasadená päťka. Po voľnom žrebe mohlo prísť v 2. kole k slovenskému derby, no Čech Jakub Kaucký doň nepustil Jakuba Zelinku (3:2). Pištej svojho krajana pomstil, hoci prvé dva sety hladko prehral. V ďalšom priebehu už dominoval (3:2). Následne vyradil Angličana Connora Greena 3:1 a Kórejčan Kim Gaon, hoci viedol 2:1, zostal smutný po prehre 2:3.

V semifinále sa skúsenému Slovákovi postavil do cesty tretí nasadený Ankur Bhattacharjee. Po zvládnutých koncovkách druhého a tretieho dejstva bol bližšie k finále prešovský rodák. Obzvlášť, keď sa vzápätí prepracoval k sérii mečbalov. Žiaľ, zostali nevyužitú a napokon sa z výhry 3:2 a postupu tešil 19-ročný Ind, ktorý si napokon vybojoval v Olomouci víťaznú trofej.

„Vo dvojhre boli v podstate všetky zápasy náročné. Pred turnajom by som semifinále bral, hoci vnímal som to tak, že turnaj je

veľmi otvorený a môžem ho aj vyhrať, i keď adeptov na celkový triumf bolo viac. Nad neskorším víťazom som viedol v boji o finále 2:1 na sety a 8:3 i 10:5, tak táto nevyužitá príležitosť ma naozaj mrzí. Prakticky to bol vyhratý zápas. Treba však povedať, že v dvoch setoch, ktoré som získal, som ja otáčal vývoj vo svoj prospech, ale ani raz nemal súper takéto výrazné vedenie. Bol to výborný duel z oboch strán, veľká dráma. O to väčšia škoda. Vo finále by ma čakal Slovinec Deni Kožul. Je to veľmi dobrý hráč, ale mám s ním pozitívnu bilanciú, hoci naposledy som s ním prehral. Teraz je to už jedno. S olomouckým turnajom môžem vysloviť extrémnu spokojnosť. Dúfam, že aj tento rok presvedčím všetkých, ktorí o tom rozhodujú, že patríam do top trojky slovenských stolných tenistov,“ poznamenal reprezentant SR.

Pre úplnosť dodáme, že zo Slovákov skončili v 1. kole dvojhry aj Alexander Valuch, Nikoleta Puchovanová, Dominika Wiltšchková i Ema Činčurová. V deblovej súťaži žien si dvojice so slovenským zastúpením pripísali na konto štvrtfinálovú účasť, keď si poradili s českými protivníkmi. Nikoletu Puchovanovú s Dominikou Wiltšchkovou a Emu Činčurovú so Španielkou Silviou Collovou ďalej nepustili dva najvyššie nasadené páry z Thajska, resp. Singapuru.

Mychailo Lovha s Lilou Massartovou z Belgicka to na turnaji v Rakúsku dotiahli v mixe medzi štyri najlepšie páry.

Jedna výhra od celkového triumfu

Na WTT Contender v bulharskom meste Panagurište (8. - 13. 8. 2026) sa Tatiana Kukul'ková po boku Marka Badowského prebojovať až do finále mixu. Ako tretí nasadený slovensko-poľský pár vyradili v úvodnom kole Slovákov postupujúcich z kvalifikácie Adama Klajbera s Emou Labošovou 3:0, potom aj Švédov Martina Friisa s Filippou Bergandovou 3:1, následne prešli v semifinále cez prvých nasadených Číľanov Gustava Gómeza s Danielou Ortegovou 3:0. Víťazné faženie Kukul'kovej s Badowským zastavili až vo finále úradujúci majstri Európy Álvaro Robles, María Siao zo Španielska, ktorým podľahli 0:3 (-6, -7, -8).

Vo štvorhre sa Kukul'ková s Angličankou Tin-Tin Ho lúčili v 1. kole, keď nestačili na favorizované Japonky Miu Hiranovú s Mijuu Kiharovou (0:3), ktoré to dotiahli až k zisku trofeje pre celkové víťazky.

Vo dvojhrách skončila trojica reprezentantov SR v základných skupinách, keď jediný víťazný duel mala na konte Ema Labošová.

Skorá rozlúčka

Účinkovanie Wang Yanga na WTT Feeder v thajskom Bangkoku (14. - 18. 9.) sa skončilo hneď na úvodnej prekážke. Slovenský reprezentant ako druhý nasadený hráč podľahol v 1. kole dvojhry mužov kvalifikantovi. Lim Jun-oh s ním síce prehrál prvý set, ale po úspechu v dramatickej koncovke druhého dejstva už ovládol dianie a tešil sa z výhry 3:1 nad Wangom.

Z kvalifikácie až k víťaznej trofeji

Pred októbrovými sa majstrovstvami Európy v

slovenskej Lubľane prišli pozitívne správy z pohľadu slovenskej reprezentácie z rakúskeho Linzu, kde mala početné zastúpenie na turnaji WTT Feeder (23. - 27. 9.). Slovenská radosť bola najmä v deblových súťažiach.

Najväčšiu nám urobila dvojica Jakub Zelinka, Nikoleta Puchovanová, keď sa v miešanej štvorhre z kvalifikácie dopracovala až k zisku víťaznej trofeje, premiérovej spoločnej na tejto

Zisk trofeje znamená pre oboch Slovákov povzbudenie pred nadchádzajúcimi ME. „Mix patrí medzi moje obľúbené disciplíny a tento výsledok nám určite dodal ďalšiu motiváciu. Na európskom šampionáte do toho dáme všetko. Veríme, že sa nám podarí nadviazať na tento výkon a dosiahnuť ďalší pekný výsledok,“ zažerala si 26-ročná rodáčka zo Zvolena a dodala: „Keďže sa blíži Svetový pohár miešanych tímov v Číne, mali sme aj veľkú motiváciu ukázať, že patríme do nominácie. Myslím si, že najlepšou odpoveďou sú vždy výsledky, a preto sme veľmi radi, že sa nám podarilo prejsť z kvalifikácie až k celkovému víťazstvu. Verím, že aj týmto výsledkom sme ukázali, že spolu vieme byť konkurencieschopní aj na medzinárodnej úrovni.“

Zelinka s Puchovanovou pomstili vo finále reprezentačného kolegu Mychaila Lovhu, ktorý skončil v mixe s Belgičankou Lilou Massartovou v semifinále práve na raketách Angličanov (1:3).

Kým v mixe sme mali tri páry so slovenským zastúpením v semifinále, v deblovej súťaži žien sa do tejto fázy dostala Dominika Wiltšchková so Španielkou Eugeniou Sastreovou (v 1. kole vyradili Slovenky Činčurovú s Puchovanovou 3:0), pričom v boji o finále prehrali s americko-belgickým párom Reyesová - Massartová 0:3. Najvyššie nasadené slovensko-anglické duo Kukul'ková - Ho vypadlo v 1. kole so súperkami z Indie (2:3).

V mužskej štvorhre sme mali tri duá vo štvrtfinále: Samuel Arpáš - Mychailo Lovha, Damián Flóro - Samuel Palušek, Jakub Zelinka - Albert Vilardell (Šp.).

Dominike Wiltšchkovej (vľavo) sa v Linzi dari- lo po boku Španielky Eugenie Sastreovej.

Najlepší výsledok vo dvojhre dosiahla Tatiana Kukul'ková, keď cez dve súperky prešla do štvrtfinále, v ktorom nestačila na druhú nasadenú neskoršiu finalistku Misuzu Takejovú z Japonska (0:3). Z mužov účinkovali v hlavnej súťaži Mychailo Lovha a Jakub Zelinka, no obaja prehrali v 1. kole dvojhry.

Luboš Bogdányi
• foto: WTT

Slovenská sezóna mieri k veľkému finále

VETERÁNSKY STOLNÝ TENIS RASTIE

Nie je to už iba o tom zahrať si „pre radosť“. Veteránsky stolný tenis na Slovensku má čoraz väčšiu športovú kvalitu, väčšiu konkurenciu, viac turnajov a zároveň aj stále lepšiu prezentáciu. Rok 2026 je toho veľmi dobrým dôkazom. Slovenský klub veteránov v stolnom tenise (SKVST) vstúpil do sezóny 2026 s ambíciou ďalej rozvíjať domácu veteránsku scénu. A už po deviatich mesiacoch sezóny je zjrejmé, že veteránsky stolný tenis má na Slovensku svoje pevné miesto.

Celoslovenský bodovací kalendár priniesol v roku 2026 až desať celoslovenských bodovacích turnajov. Hráči postupne cestovali za bodmi do Bošian, Beníc, Považskej Bystrice, Ružomberka, Levíc, Vranova nad Topľou, Spišského Štvrtka, Modrého Kameňa, Močenka a Čadce.

Najlepší v kategórii nad 80 rokov na medzinárodnom turnaji v Močenku (zľava): Ján Kubinda (SR), Emanuel Votípkka (ČR) a István Szalai (Maď.).

Nové miesta, noví organizátori a vyššia úroveň

Jedným z pozitívnych trendov posledných rokov je rozširovanie veteránskeho stolného tenisu aj do miest, ktoré predtým nepatrili medzi tradičné centrá týchto súťaží. SKVST už na začiatku sezóny avizoval, že rok 2026 priniesie nové miesta a nových organizátorov. Práve tento trend je dôležitý pre ďalší rozvoj. Čím viac klubov a organizátorov sa zapojí, tým väčší priestor dostávajú hráči z celého Slovenska.

Turnaje sa navyše postupne posúvajú aj po organizačnej a mediálnej stránke. K výsledkom pribúdajú fotografie, videá, živé prenosy, kvalitnejšia prezentácia hráčov a samotných podujatí. Napríklad dvojdný turnaj v Spišskom Štvrtku ponúkol súťaže na deviatich stoloch, internetové vysielanie a kompletnú turnajovú prezentáciu.

To všetko vytvára atmosféru, ktorá sa približuje klasickým veľkým športovým podujatiam.

STO Močenok ukázal smer

Veľmi výrazným momentom sezóny bol ich medzinárodný veteránsky turnaj v Močenku. Z pôvodne slovenského bodovacieho turnaja sa stalo medzinárodné podujatie. V dňoch 29. a 30. augusta sa v Močenku predstavilo 138 hráčov a hráčok. Organizátori pripravili až 16 stolov, súťaž jednotlivcov v deviatich vekových kategóriách a následne aj turnaj štvorhier.

Práve Močenok ukázal, že veteránsky turnaj nemusí byť iba niekoľkohodinovou športovou

súťažou. Môže byť zároveň spoločenským podujatím, miestom stretnutia starých súperov a priateľov, ale aj priestorom na medzinárodnú konfrontáciu. A práve medzinárodný rozmer môže byť jedným z ďalších smerov, ktorým sa slovenský veteránsky stolný tenis bude uberať.

Za stolmi hráči viacerých generácií

Na veteránskom stolnom tenise je krásne práve to, že vek nie je prekážkou. Na jednom podujatí sa stretávajú hráči v kategóriách od 40 rokov až po osemdesiatnikov. Rozhoduje pripravenosť, skúsenosti, technika, taktika a stále predovšetkým chuť súťažiť. A práve konkurencia rastie. Mnohí hráči, ktorí sa pred rokmi prišli na veteránsky turnaj predovšetkým zabaviť, dnes pravidelne cestujú za bodmi, sledujú celkové poradie a pripravujú sa na jednotlivé turnaje ako na klasickú športovú sezónu. Veteránsky stolný tenis tak čoraz viac ukazuje, že slovo „veterán“ rozhodne neznamená koniec športovej kariéry. Práve naopak.

Slovenskí veteráni cestujú aj do zahraničia

Domacia séria však zďaleka nie je jedinou možnosťou, ako si slovenskí veteráni môžu zmerať sily. Aj v roku 2026 sa ponuka medzinárodných turnajov rozrástla o množstvo zaujímavých možností. Veľmi aktívna je najmä stredná Európa – Maďarsko a Česká republika ponúkajú množstvo veteránskych turnajov, na ktorých sa slovenskí hráči pravidelne objavujú. Čoraz väčším lákadlom sú však aj podujatia v zahraničí, ktoré spájajú šport so zážitkom z cestovania. Medzi obľúbené destinácie patria napríklad Albena v Bulharsku, turecká Antalya a Kemer, rumunská Bukurešť, ale aj turnaje v Španielsku či ďalších európskych krajinách.

Medzinárodný veteránsky kalendár ponúka počas roka množstvo príležitostí a SKVST ich postupne prináša svojim hráčom aj prostredníctvom svojho webu. Pre mnohých hráčov sa tak z veteránskeho stolného tenisu stáva kombinácia troch vecí – športu, cestovania a priateľstiev, ktoré vznikajú pri zelených stoloch.

Vrchol sezóny je už za dverami

Domacia sezóna však ešte nekončí. Po desiatich celoslovenských bodovacích turnajoch prichádza na rad to najdôležitejšie – záverečný turnaj o Majstra Slovenska Masters 2026. Ten je naplánovaný na 1. novembra 2026 a predstaví sa na ňom absolútna špička slovenskej veteránskej sezóny.

Na záverečný turnaj sa kvalifikuje top 8 hráčov v každej z deviatich kategórií podľa celoročného bodovania. Nebude teda rozhodovať jediný

vydarený víkend. O postup sa bojovalo počas celej sezóny. Každý bod z Bošian, Beníc, Považskej Bystrice, Ružomberka, Levíc, Vranova, Spišského Štvrtka, Modrého Kameňa, Močenka či Čadce môže mať napokon svoju cenu. A práve to dáva celoročnému bodovaniu význam.

Deväť kategórií, najlepší hráči sezóny

Záverečný turnaj bude zároveň symbolickým vyvrcholením celej práce, ktorú hráči, organizátori a SKVST počas roka odvodili. Na jednej strane budú stáť hráči, ktorí počas celej sezóny zbierali body a postupne si budovali pozíciu medzi najlepšími. Na druhej strane tlak jediného záverečného turnaja, kde už nebude priestor na ďalšiu opravu. A práve preto môže byť novembrové finále jedným z najzaujímavejších momentov celej veteránskej sezóny 2026.

Veteránsky stolný tenis má obrovskú silu

Slovenská veteránska scéna je pritom súčasťou oveľa väčšieho celosvetového fenoménu. Dôkazom boli tohtoročné majstrovstvá sveta – ITTF World Masters Table Tennis Championships v kórejskom Kangnunge. Na svetovom šampionáte veteránov sa v júni zišlo takmer 3 000 hráčov z viac ako 85 krajín a teritórií.

Takéto čísla jasne ukazujú, že veteránsky stolný tenis nie je okrajovou kategóriou. Je to celosvetová športová komunita, v ktorej sa stretávajú bývalí špičkoví hráči, stále aktívni ligoví stolní tenisti aj nadšenci, ktorí si chcú udržať športový život čo najdlhšie. A Slovensko je jej súčasťou.

Slovenská výprava na turnaji v Antalyi (zľava): Daniel Cvečko, Ján Dudášik (podpredseda veteránov), Ivan Vaško, Mária Humenná, Rudolf Székely, Anna Volková, Jana Gillányiová, Lubomír Tužinský, Ľudovít Valárik, Xénia Kubalcová, Janka Széllóvá, Tibor Láni, Milan Zadubenec (predseda).

Veteráni už dávno nie sú iba „starší hráči“

Rok 2026 ukazuje, že slovenský veteránsky stolný tenis sa mení. Viac turnajov, hráčov, organizátorov, miest, lepšia prezentácia a vyššia konkurencia. A stále väčší záujem o medzinárodnú konfrontáciu. To všetko vytvára základ pre ďalší rast. A možno práve o niekoľko rokov bude úplne bežné, že veteránske turnaje budú patriť medzi najväčšie stolnotenisové podujatia na Slovensku.

Michal Škuril
• foto: SKVST

Špecializovanou stolnoteniskovou herňou sa od septembra môžu hrdiť už aj v Tvrdošine

TALENTY Z ORAVY UŽ MAJÚ DÔSTOJNÉ PODMIENKY NA SVOJ RAST

Stolný tenis v Tvrdošine zažil začiatkom veľký deň. Pokojne môžeme povedať, že vo štvrtok 10. 9. 2026 sa začala nová éra fungovania tamojšieho klubu, keď sa uskutočnilo slávnostné otvorenie Stolnoteniskovej haly na Medvedzí.

„Doteraz sme hrávali v lepenkovej búde, ktorú tam v minulosti nechali stavbári po výstavbe trojtisícového sídliska. Im slúžila aj na odkladanie náradia. Stolnoteniskoví nadšenci sme ju však prerobili na herňu so štyrmi stolmi. My sme ju využívali do vlaňajška, až kým ju nezbúrali,“ prezradil Ján Buczacki, ktorý je vyše polstoročie súčasťou miestneho stolného tenisu.

bránia v tréningu ani odohraní zápasov, keďže ligové súťaže sa už rozbehli.“

MSTK Tvrdošín má v aktuálnom ročníku štyri mužské tímy účinkujúce v II., IV., VII. a VIII. lige. „V klube je vyše 60 registrovaných členov, k nim treba prirátat aj neregistrované deti, ktoré tvoria dosť veľkú časť našej základne. Väčšina detí k nám prichádza zo Zá-

pod palcom aj ďalšie nádejné talenty. „Lara Mišagová je líderka slovenského rebríčka v kategórii najmladších žiačok. Určite je to talent, ktorý by to mohol niekam dotiahnuť. Má za sebou prvý turnaj SP mládeže, ktorý vyhrala bez straty setu. V tejto kategórii máme na 12. mieste o rok mladšiu Alicu Iskrovú, tiež má potenciál a ešte bude v najmladšej kategórii dva roky. Uvidíme, ako sa to bude vyvíjať, keďže pri deťoch sa dá ťažko predpovedať ich napredovanie. V mladších žiačkach je našou nádejou Sára Škumátová, aktuálna desiatka slovenského renkingu.“

Akt prestrihnutia pásky pri príležitosti slávnostného otvorenia Stolnoteniskovej haly v Tvrdošine, v strede primátor Tvrdošína Ivan Šaško a vpravo generálna sekretárka SSTZ Ivica Hatalová.

Pre nevyhovujúce podmienky z hľadiska technického stavu, priestorových požiadaviek a vysokých nákladov na prevádzkovanie bola nová hala doslova nutnosť. „Predchádzajúca herňa bola nízka, po strop mala výšku len 2,1 m. Hrávali sme tam extraligu i I. ligu, ale postupne sa sprisňovali podmienky a stala sa nevyhovujúcou pre republikové súťaže.“

Tvrdošín je mesto s 8,5-tisíc obyvateľmi. Môže sa pochváliť veľmi solídnu športovú infraštruktúrou - futbalovým ihriskom, plavárňou, klziskom, športovou halou, nafukovacou halou na tenis. „Len náš šport nemal zodpovedajúce podmienky, hoci v žiackej kategórii sme vychovali majstrov Slovenska. Hráme II. ligu, pred pár rokmi to bola ešte I. liga, no dlhšie nám chýbalo vyhovujúce domáce prostredie. Pri zápasoch sme prichádzali o domácu výhodu, lebo sme hrávali na škole, ale tam sme nemohli trénovať. Hráči odchádzali do susednej Nižnej za lepšími podmienkami, zostávali tu len srdciari,“ pokračoval Buczacki, ktorého teší radostnejšia súčasnosť.

„Trvalo to rok aj kúsok, kým vyrástla táto nová špecializovaná herňa. Máme plne funkčnú halu na stolný tenis, v ktorej by sa mohli hrať aj medzištátny duel. Na tréning sa nám tam zmestí šesť stolov, na majstrovské stretnutia máme priestor na päť stolov. Ešte treba dotiahnuť nejaké detaily ako napríklad miesta na sedenie, ale tie nám ne-

kladnej školy Márie Medveckej, s ktorou má veľmi dobrú spoluprácu. Našou výhodou je, že herňa je situovaná v strede sídliska a deti tak dokážu fungovať samostatne, netreba ich voziť na tréningy. Z tohto pohľadu je to super. Na tom, že nám tu vyrástla krásna, má hlavnú zásluhu mesto, ktoré riešilo aj otázku financií. Je to náš hlavný podporovateľ, s dlhoročným primátorom Ivanom Šaškom máme veľmi dobrý vzťah. Mesto nám vychádza v ústrety a uvoľňuje finančné prostriedky na výchovu mládeže. Našou snahou je pracovať tak, aby sa deti z Oravy uchytili, nestratili v športe, bolo o nás počuť a reprezentovali sme nielen Tvrdošín, ale celú Oravu. Teraz je už len na nás, aby sme odvdáčili mestu výsledkami a výchovou detí a mládeže,“ vyhlásil predseda tvrdošínskeho klubu.

Stolný tenis v Tvrdošine sa môže pochváliť viacerými úspechmi. „Dorastenci sa v sezóne 2018/2019 stali v zostave M. Kysel, D. Diko a M. Ďanovský majstrami Slovenska, tituly získalo aj družstvo dievčat zo ZŠ Medvedzie. Vychovali sme tu troch majstrov SR vo dvojhre v príslušných vekových kategóriách - Martin Kysel, Katarína Belopotčanova a Natália Divinská. Okrem toho naši odchovanci získali množstvo ďalších medailí z národných šampionátov,“ priblížil niektoré významné míľniky 75-ročný nestor klubu.

Tréneri Ján Buczacki a Peter Šimalčík majú

Extraligu mužov si MSTK Tvrdošín zatiaľ naposledy zahral v sezóne 2016/2017. „Trénovaní detí sa venujem už 50 rokov. Naše podmienky sa výrazne zmenili k lepšiemu, hoci sa to ešte musí utriasť. Predpokladáme, že teraz stúpne počet ľudí chtvích po stolnom tenise. Naše mesto sa nachádza 11 km od poľských hraníc. Nemôžeme sa spoliehať, že tu deti zostanú a neodídu niekam za štúdiom, často už na strednú školu, a neskôr za prácou. Vypísať hráčov na túto najvyššiu slovenskú úroveň nie je jednoduché. Veľa šarapaty aj nám narobilo obdobie pandémie koronavírusu. Na druhej strane si neviem predstaviť, že by sme angažovali troch cudzích hráčov a ešte im za hranie aj platili. Kým tu budem ja, tak nedovolím, aby sa hráčom platilo za zápasy. Peniaze totiž kriví charakter,“ tvrdí hlavný tréner Buczacki.

Radost z nových priestorov neskrývali ani deti, ktoré môžu pokračovať v rozvíjaní svojho talentu.

História stolného tenisu v Tvrdošine siaha takmer do polovice minulého storočia. Čo považuje Ján Buczacki za najväčší úspech? „Ťažko sa to porovnáva. Spomenul som už individuálne úspechy, v tímových súťažiach pridám 6. miesto v extralige 2003/2004 ako SK Tvrdošín - Nižná, postupu do najvyššej súťaže predchádzalo víťazstvo v I. lige a už tiež spomenutý zisk titulu dorastencov.“

(Ib)

• foto: Mesto Tvrdošín

ZO ŠKOLSKÉHO KRÚŽKU AŽ K DVOM ZLATÁM Z BERLÍNA

Šimon Jakuš vyrastal v športovo založenej rodine vo Svätom Jure spolu so svojimi súrodencami. Šport ho sprevádza od malička a dnes patrí medzi úspešných reprezentantov národnej športovej organizácie Špeciálne olympiády Slovensko, ktorá podporuje začlenenie ľudí s intelektuálnym znevýhodnením do spoločnosti.

Súťažil v lyžovaní, plávaní, cyklistike či atletike, stal sa majstrom Európy aj sveta v unifikovanom volejbale, no jeho hlavným individuálnym športom zostáva stolný tenis. Práve v ňom dosiahol jeden zo svojich najväčších úspechov – dve zlaté medaily na Svetových hrách Špeciálnych olympiád v Berlíne 2023.

Prítiahol ho spolužiak

K stolnému tenisu sa Šimon dostal približne ako desaťročný. Na základnej škole vo Svätom Jure začal navštevovať stolnotenisový krúžok najmä z dôvodu, že tam chodil jeho spolužiak a najlepší kamarát. Kamarát neskôr skončil, Šimon však pri stolnom tenise zostal.

Veľkú úlohu zohrala aj rodina. K stolnému tenisu sa rýchlo pridali jeho mladší brat a obaja potom roky spoločne chodili na turnaje. Pomohol tiež jeden z tradičných rodinných vianočných športových darčiekov – stolnotenisový stôl, ktorý Jakušovcom slúži už viac ako desať rokov.

Šimon Jakuš s jednou zo zlatých medailí, ktorú získal na Svetových hrách Špeciálnych olympiád v Berlíne 2023. jPrištine.

Najväčšia radosť prišla v Berlíne

Športovú organizáciu Špeciálne olympiády Slovensko, určenú pre ľudí s intelektuálnym znevýhodnením, rodina objavila ešte skôr – keď mal Šimon osem rokov. Keďže od malička športoval spolu so súrodencami, prirodzene skúšal viacero disciplín. Postupne sa však prepracoval práve k stolnému tenisu, v ktorom žne mnohé úspechy.

Šimon, ktorý sa narodil s Downovým syndrómom, viacrát vyhral majstrovstvá Slovenska špeciálnych olympiád vo dvojhre a spolu s bratom uspel aj v unifikovanej štvorhre. Výsledky mu otvorili cestu na medzinárodné podujatia – súťažil na Malte, v Uzbekistane, vo Švédsku aj na ďalších miestach.

Vrchol prišiel v roku 2023 na Svetových hrách v Berlíne, odkiaľ si odniesol dve zlaté medaily v stolnom tenise. Výnimčný okamih mohol prežiť spolu s rodinou, ktorá ho prišla do Nemecka osobne povzbudiť.

Celá hala v Berlíne gratulovala Šimonovi Jakušovi, ktorý pre Slovensko získal dve zlaté medaily.

Pre Šimona boli medaily veľkým zadosťučinám a zároveň motiváciou do ďalších tréningov.

Rodina však nespomína iba na veľké medzinárodné úspechy. Jeden z najmilších momentov sa viaže k zápasu okresnej školskej ligy. Keď Šimon nastúpil proti hráčovi z iného klubu, súperova mama svojmu synovi najskôr povedala, aby nechal chlapca si zahrať, teda aby nehral naplno. Keď však začal výraznejšie prehrávať, pokyn sa rýchlo zmenil a povedala synovi, aby zabral naplno, že predsa nemôže so Šimonom prehrať. Pre Jakušovcov to bol jeden z momentov, keď videli, že ich syn dokáže odohrať rovnocenný zápas s ostatnými hráčmi.

Prehru nechá za stolom

Šimon má podľa svojho otca Dalibora pre šport veľmi dobrú povahu – rád vyhráva, ale dokáže prijať aj prehru a rýchlo sa z nej otriasť. Pamätá na napríklad jeho tesnú prehru v zápase o tretie miesto na súťaži na Malte. Chvilu ju niesol veľmi ťažko, no už večer si naplno užíval záverečnú párty.

Bratia Šimon a Jonáš Jakušovci spoločne reprezentovali Slovensko v unifikovanej štvorhre.

Aj prípravu na turnaje berie zodpovedne. Trénuje sám s robotom alebo sa snaží presvedčiť

brata, aby sa postavil na druhú stranu stola. Rezervy má ešte v taktickom čítaní súperov a občas ho zradí nedočkavosť – výmenu chce ukončiť útokom čo najskôr.

Dnes zostáva Šimon multišportovcom. Popri stolnom tenise sa venuje volejbale, v ktorom sa stal majstrom sveta v unifikovanom tíme, aj plávaniu. Stolný tenis však naďalej považuje za svoj hlavný individuálny šport. Aj do budúcnosti by chcel dostávať príležitosti ukázať svoje schopnosti na slovenských i medzinárodných súťažiach, čo sa mu vďaka Špeciálnym olympiádam Slovensko môže splniť už v budúcom roku. Ďalším veľkým podujatím totiž budú Svetové letné hry v čilskom Santiagu v roku 2027.

• Text a foto: Špeciálne olympiády Slovensko

ŠPECIÁLNE OLYMPIÁDY SLOVENSKO

Sú národnou športovou organizáciou, ktorá vytvára podmienky na športové a spoločenské začlenenie ľudí s intelektuálnym znevýhodnením a prostredníctvom športu podporuje ich sebavedomie aj samostatnosť. Na Slovensku pôsobia od roku 1993 a sú akreditovaným národným programom celosvetového hnutia Special Olympics International. Dnes združujú približne 1 300 členov a slovenskí športovci pravidelne reprezentujú krajinu aj na Svetových letných a zimných hrách Špeciálnych olympiád. Dôležitou súčasťou programu je unifikovaný šport, v ktorom spoločne súťažajú športovci s intelektuálnym znevýhodnením a ich partneri bez znevýhodnenia. Viac informácií je k dispozícii na webe: www.specialolympics.sk.

Mladá Slovenka z Krompách sníva o olympijských hrách

MILOVNÍČKA ARGENTÍNY SI PO ŽIVELNEJ POHROME EŠTE VIAC VÁŽI CHVÍLE S NAJBLIŽŠÍMI

Patrí medzi slovenské stolnotenisové nádeje. V kadetskej kategórii sa postarala o viacero úspešných výsledkov, vďaka ktorým sa prebojovala na prestížny európsky turnaj pre desiatku najlepších hráčok do 15 rokov. Ešte predtým však zažila chvíle, ktoré ovplyvnili jej pohľad na život. Reč je o Barbore Melise Guassardo. Trinásťročný talent sme nielen v tejto súvislosti vyspovedali.

Máte za sebou letný vrchol, ktorým bol európsky šampionát v Gondomare. Ako sa vám podarilo naplniť vaše očakávania? Trúfali ste si dosiahnuť viac ako štvrtfinále štvorhry, postup medzi 32 najlepších vo dvojhre a mixe?

„Očakávania boli určite vyššie. Ruské hráčky začali opäť hrať medzinárodné turnaje a na ME riadne zamiešali kartami. Komu žreb nadelil Rusku, tak takmer každý vypadol. Bolo to takto aj v mojom prípade. V mixe a štvorhre mi chýbalo lepšie zohratie sa s partnermi. Určite sa aj tam dal uhrať lepší výsledok.“

V úvode októbra vás čaká účinkovanie na prestížnom turnaji TOP 10 kadetiek vo Francúzsku. S akými ambíciami sa tam predstavíte?

„Pre mňa je obrovský úspech, že som sa tam kvalifikovala. V mojej doterajšej kariére som vyhrala iba nad dvoma hráčkami z

„Minulý rok som bola prvá náhradníčka, ale to som ani netušila, o aký turnaj ide. Tento rok sa na Top 10 veľmi teším. Je úžasné zahrať si turnaj s najlepšimi hráčkami Európy bez stresu, že po prehre vypadnete. Budem sa snažiť obstáť čo najlepšie. Moja príprava na tento turnaj bola najmä v mojom domovskom klube a v stolnotenisovej akadémii v Znojme. Zamerali sme sa predovšetkým na taktiku, keďže vieme, ktoré hráčky sa tam predstavia.“

V závere roka budú ešte mládežnícke majstrovstvá sveta. Ako to vyzerá s vašou šancou sa tam prebojovať?

„Účasť na majstrovstvách sveta nevidím reálne. Žiaľ, na turnajoch, kde som mala nazbierať veľa bodov, to nevyšlo. V Kosove sme to riskli. Išla som hrať kategóriu do 19 rokov a nepostúpila som zo skupiny. Na WTT vo Venezuele hneď počas prvého dňa turnaja prišlo veľké zemetrasenie a turnaj zrušili.

tenise, ktorá okrem 2. miesta na MS a ME získala na svetových turnajoch 67 medailí. Zúčastnila sa na dvoch paralympiádach. Ako svetová dvojka bola nominovaná aj na tretiu, ale napokon tam necestovala, lebo som sa už pýtala na svet ja. Obidvaja moji rodičia sú moji tréneri. Moja staršia sestra Liliana Alicja bola môj prvý stolnotenisový vzor. Odmalička som ju sledovala na tréningoch a turnajoch. Chcela som robiť to, čo ona. V stolnom tenise sme tvorili sesterskú dvojicu a máme aj niekoľko spoločných titulov majstroviek Slovenska v družstvách. Môj mladší brat Martin Jose už tiež začal trénovať.“

Často chodíte na turnaje WTT na juhoamerický kontinent. Súvisí to s tým, že váš otec je z Argentíny? Ako sa vám tam pozdáva?

„Áno, určite to súvisí aj s tým, že môj otec pochádza z Argentíny. V Buenos Aires máme veľkú rodinu vrátane babky a dedka. Dedko sa nám stále snaží pomáhať finančne, je na nás veľmi hrdý. Tieto turnaje sú veľmi finančne náročné. Rozhodli sme sa, že všetky peniaze, čo nám dáva on, použijeme na turnaje v Južnej Amerike, aby sme mohli so starými rodičmi tráviť čas. Taktiež nemusíme platiť za ubytovanie, stravu a cestovanie na turnaj, z toho dôvodu nás to vyjde lacnejšie a môžeme si dovoliť ísť aj na turnaj do Paraguaja, kde to máme veľmi radi. Ľudia sú tam veľmi príjemní a tešia sa, keď tam prideme. Argentínu milujem, cítim sa tam naozaj ako doma.“

Aká je úroveň tamojšieho stolného tenisu? Chcete by ste tam niekedy žiť?

„Úroveň hráčok je rôznorodá, hrajú inak ako v Európe, je potrebné si na to zvyknúť. Celkovo, keď to porovnám, tak je tam o niečo nižšia úroveň ako v Európe. Či by som tam chcela niekedy žiť? To neviem, ale ani nevyklúčujem – momentálne sa sústredím najmä na stolný tenis a školu na Slovensku.“

Koncom júna ste boli vo Venezuele, keď krajinu zasiahlo ničivé zemetrasenie. Čo ste robili v inkriminovanej chvíli, keď sa to začalo? Ako ste to preživali?

„V čase prvého zemetrasenia som bola v hale na tribúne v najvyššom rade a čakala som na vyžrebovanie. Môj otec bol v tréningovej hale. Keď sa začalo všetko triasť, najskôr som nevedela, čo sa deje. Snažila som sa zachovať pokoj a riadiť sa pokynmi ľudí, ktorí boli s nami. Bolo to dosť nepríjemné, niektorí starší ľudia zablokovali schodisko na tribúne a silno sa držali zábradlia, aby nespádli. Z toho dôvodu som preskočila zábradlie a bežala som po chodbe von. Tam som sa stretla s mojím otcom, ktorý ma už hľadal. Vzápätí prišlo druhé veľké zemetrasenie. Noc sme strávili vonku s ľuďmi z turnaja. Bolo tam veľa Venezuelčanov, ktorí

Barbora Melisa Guassardo patrí medzi najlepšie európske hráčky v kadetskej kategórii.

prvej desiatky. S piatimi hráčkami som ešte nikdy nehrala, nad dvoma som ešte nezvítazila, aj keď s jednou z nich mám vyrovnané zápasy.“

Pred rokom ste boli na Top 10 prvá náhradníčka. Teraz ste si už vybojovali účasť na turnaji najlepších hráčok kontinentu danej kategórie, ktorý je považovaný za najspravodlivejší, keďže sa na ňom hrá systémom každý s každým. Ako vnímate hrací systém a ako ste sa pripravovali, aby ste zvládli náročnú porciu troch zápasov s kvalitným súperkami počas troch dní za sebou?

Na vybojovanie si účasti mi chýba len pár bodov. Na ďalšie turnaje, kde by som vedela uhrať body do svetového rebríčka, som už po Venezuele nebola nominovaná. Myslím si, že budem náhradníčka.“

Pochádzate zo stolnotenisovej rodiny. Každý v nej je spojený so stolným tenisom?

„Áno, celá moja rodina je spojená so stolným tenisom. Môj otec je bývalý reprezentant Argentíny, majster Južnej Ameriky, reprezentačný tréner Argentíny a neskôr reprezentačný tréner SR v kategórii telesne znevýhodnených žien. Moja mama je bývalá slovenská reprezentantka v parastolnom

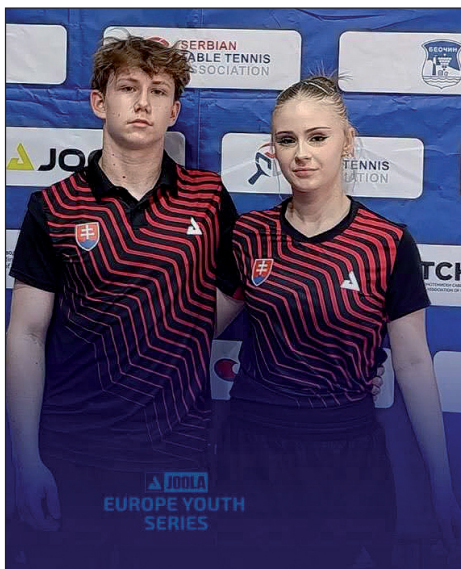
plakali a boli zúfalí, lebo nevedeli čo je s ich príbuznými. V priebehu niekoľkých dní prišlo ešte veľa ďalších dotrasov. Letisko bolo úplne zničené a mali sme problém sa dostať domov. Napokon sme prileteli so španielskym vojenským lietadlom do Madridu.“

Čo sa vám ako prvé vynorí v myšlienkach pri zmienke o týchto udalostiach? Oplyvnilo vás to nejakým pohľadom na život a vnímania sveta?

„Táto skúsenosť mi ukázala, aké je dôležité vážiť si čas, ktorý môžeme tráviť so svojimi blízkymi. Stále som mala pocit, že mám všetko pred sebou a že na dôležité veci bude čas neskôr. Tam som si uvedomila, že všetko sa môže zmeniť z minúty na minútu. Preto si oveľa viac vážim chvíle s rodinou a ľuďmi, na ktorých mi záleží a neberiem ich ako samozrejmosť.“

Čo si ceníte najviac vo vašej doterajšej kariére, čo považujete za najlepší výsledok a čo by ste raz chceli dosiahnuť?

„Možno to bude prekvapivá odpoveď, ale veľmi si vážim nedávne prvenstvo v mixe na EYS v Beočine, kde som hrala s Filipom Nagyom. I napriek tomu, že som hrala zle, tréner Dalibor Jahoda a Filip ma veľmi podržali. On bojoval o každú loptu a hoci som veľa kazila, tak ma celý čas povzbudzoval. Takýto prístup je pre mňa veľmi cenný. Za môj najlepší výsledok po-

Z dosiahnutých úspechov si veľmi váži triumf v mixe na turnaji európskej mládežníckej série v srbskom Beočine po boku krajana Filipa Nagyho.

važujem 1. miesto v kategórii do 15 rokov na tohtoročnom WTT Youth Contender v Asuncióne. Mojm najväčším športovým snom sú olympijské hry.“

Akú školu navštevujete a kde chce pokračovať v štúdiu?

„Chodím na Základnú školu s materskou školou na Maurerovej ulici v Krompachoch. Som v ôsmom ročníku a mám individuálne štúdium rozpláňované na pol roka dopredu. Škola mi veľmi vychádza v ústrety a v popoludňajších hodinách mám približne raz za mesiac individuálne stretnutia s učiteľkami z každého predmetu, kde mi všetko vysvetlia, preskúšajú ma alebo si napíšem písomku. Ešte som sa nezamýšľala, kam pôjdem na strednú školu. Škola je pre mňa veľmi dôležitá, preto mám výsledky v škole najlepšie, ako len môžem mať, aby som si mohla vybrať akúkoľvek školu.“

Aké jazyky študujete a akými sa dohovoríte?

„Učím sa po anglicky a nemecky. Doma s otcom a s rodinou z Argentíny sa rozprávam v španielskom jazyku. Okrem slovenčiny sa plynule dohovorím v angličtine a španielčine. Nemčina je ešte len v začiatkoch.“

Máte nejaký stolnotenisový vzor?

„Mojím stolnotenisovým vzorom je Japonec Koki Niwa. Páči sa mi jeho technika, rýchlosť, práca nôh a najmä jeho schopnosť hrať veľmi kreatívne a meniť tempo hry. Obdivujem aj jeho bojovnosť a pokoj v dôležitých momentoch. Rada prenášam niektoré veci z jeho štýlu do svojej hry.“

Luboš Bogdány
• foto: ETTU, SSTZ

GENERÁLNY SEKRETÁR ITTF V NÁRODNOM STOLNOTENISOVOM CENTRE

Pri príležitosti zasadnutia exekutívy združenia Európskych mimovládnych športových organizácií (ENGSO) v dňoch 17. – 18. septembra 2026 v Bratislave zavítal jeho prezident Stefan Bergh zo Švédska na krátku návštevu do nášho Národného stolnotenisového centra. Dôvod bol jednoduchý - od začiatku roku 2026 je tento významný dlhoročný športový diplomat súčasne aj generálnym sekretárom Medzinárodnej stolnotenisovej federácie (ITTF).

V sprievode predsedu Slovenského stolnotenisového zväzu Antona Hamrana a čestného predsedu SSTZ Zdenka Kríža, ktorý je aj čestným členom ENGSO, si pozrel podmienky, aké majú na prípravu najlepších slovenských stolných tenisistov, ale aj niektoré kluby, či sekretariát zväzu. Zaujala ho aj Sieň slávy SSTZ a plány, ktoré má zväz na rozšírenie a ďalšie skvalitnenie svojho sídla. V neformálnej besede pri šálke kávy, na ktorej boli prítomní aj člen VV SSTZ Tomáš Varga a člen rozhodcovskej komisie Matej Hamran, ako aj generálna sekretárka zväzu Ivica Hatalová, ocenil najmä fakt, že celý objekt spolu s pozemkami pod ním je v majetku SSTZ, čo je v stolnotenisovom svete dosť neobvyklé. Zdôraznil, že aj keď Slovenský stolnotenisový zväz nepatrí medzi veľké federácie spomedzi 227 členských krajín, určite sa

Do Národného stolnotenisového centra v Bratislave zavítal generálny sekretár ITTF Stefan Bergh, ktorý v Sieni slávy SSTZ debatoval s predstaviteľmi nášho zväzu (zľava): M. Hamran, Z. Kríž, A. Hamran, T. Varga, S. Bergh a I. Hatalová.

radí medzi najaktívnejšie v organizácii významných podujatí, ale aj vo sfére športovej diplomacie. Ved' napríklad turnaje svetovej série WTT dokáže v kategórii dospelých i mládeže zorganizovať každoročne iba málo členských krajín.

na rozvojové programy, najmä pre mládež. Cieľom je aj naďalej rozširovať stolný tenis vo svete, získavať nových sponzorov a zabezpečiť preň väčší priestor vo svetových médiách.

(zk)

• foto: Tomáš Šereda/SSTZ

NAŠI JUBILANTI

Ing. Róbert Kollár 60 rokov

Je skúsený hráč, tréner, rozhodca a funkcionár. Patrí k dlhoročným hráčom v súťažiach západného Slovenska na úrovni II. a III. ligy. Stolný tenis začal hrať ako žiak a na konci sedemdesiatych rokov 20. storočia sa stal majstrom okresu Trnava v kategórii mladších žiakov. Bol aj členom družstva starších žiakov, ktoré sa v sezóne 1978/1979 umiestnilo vo vtedajšej najvyššej súťaži žiakov na Slovensku na výbornom 6. mieste. Svoj stolnotenisový život spojil s rodným Majcichovom a veľkou mierou sa zaslúžil o rozvoj mladých adeptov stolného tenisu. Dlhodobo bol stabilným členom dru-

holigového družstva Majcichova a aj v súčasnosti hráva za družstvo mužov III. ligy. V roku 2008 spolu so svojim bratom Tiborom založil stolnotenisový klub TTC Majcichov s cieľom nadviazať na dávne úspechy najmä žiackeho stolného tenisu v obci. Odvtedy sa trénersky venuje mládeži. Aj jeho zásluhou sa môže majcichovský klub popýšiť viacerými medailami z majstrovstiev Slovenska jednotlivcov. Práca s mládežou a jej vynikajúce športové výsledky ho okrem trénerstva (držiteľ trénerskej licencie D) povzbudili aj do práce rozhodcu, keď sa ako rozhodca s medzinárodnou licenciou IU zúčastňuje na najvýznamnejších podujatiach na Slovensku a na viacerých medzinárodných turnajoch aj v zahraničí.

Zároveň je spoloorganizátorom všetkých stolnotenisových podujatí v Majcichove vrátane organizácie turnajov Slovenského pohára mládeže a slovenských mládežníckych šampionátov. Trénersky sa doteraz venuje taktiež svojim dvom synom – Róbertovi a Richardovi, ako aj synovcovi Timotejovi a teší sa z ich úspechov v stolnotenisových súťažiach na Slovensku vo farbách TTC Majcichov.

Vladimír Gajdoš 65 rokov

Stolný tenis začal hrať v pomerne neskorom veku – ako trinásťročný. Prvým a v podstate i posledným trénerom bol jeho otec, ktorý trénoval stolný tenis v Nemšovej. Po niekoľkých rokoch mu učarovala atletika a plávanie a neskôr i tancovanie vo folklórnom súbore. K stolnému tenisu sa však vrátil, ale už iba ako rozhodca. V roku 2000 sa zúčastnil na školení rozhodcov pred ME mládeže v Bratislave a získané vedomosti s rozhodovaním mal možnosť uplatniť hneď na spomínaných majstrovstvách. K pribúdajúcim medzinárodným podujatiam v stolnom tenise, na

ktorých sa zúčastnil, pribudla aj povinnosť vedieť sa dohovoriť a rozhodovať v angličtine, čo znamenalo absolvovať kurzy anglického jazyka. Znalosť cudzieho jazyka sa vyplnila i v inom smere. Gajdoš pracoval dlhé roky vo fitnes v Nemšovej. Okrem vyštudovania VŠ zameranej na fitnes a silový trojboj sa rozhodol pracovať v tejto sfére i ako medzinárodný rozhodca. Osvedčenie získal v Plzni, kde absolvoval skúšky a od tejto chvíle striedal rozhodovanie v oboch oblastiach. V súčasnosti je podpredsedom komisie rozhodcov Slovenskej asociácie fitnes, kulturistiky a silového trojboja a na medzinárodných podujatiach je v pozícii porotcu.

JUDr. Zoltán Gallo 65 rokov

Zoltán Gallo je živým príkladom stolnotenisového funkcionára, ktorý vďaka poctivej a systematickej práci dokázal spolu so svojim tímom dosiahnuť aj v skromných podmienkach vynikajúce výsledky. V Geológii Rožňava, ktorý od svojho vzniku ani raz nezmenil názov, je nielen predsedom klubu, vedúcim extraligového družstva mužov, ale aj „dievča pre všetko“. Urobí, resp. vybaví čokoľvek, čo je potrebné pre život klubu. Vďaka jeho manažérskym schopnostiam získal tento klub „rodinného“ typu za ostatných 7 rokov neuvěřiteľných 7 medailí v našej extralige. V roku 2025

dokonca prekvapujúco aj majstrovský titul – prvý v histórii. Okrem toho vybojoval 2 strieborné a ďalšie 4 bronzové umiestnenia. Zaujímavosťou tohto klubu je, že od svojho založenia v roku 1964 mal iba dvoch lídrov – Dr. Kováča a Dr. Galla (šéfuje mu od roku 1995) a je nepretržite už 28 sezón za sebou účastníkom našej najvyššej súťaže družstiev mužov. Ako jeden z mála slovenských klubov sa dokázal prebojovať do prestížnej Ligy majstrov. Jubilant je aj napriek veku stále aktívny v slovenských dlhodobých súťažiach. Hrá v II. III. i IV. lige v drese Geológii a štartuje aj vo veterárskych súťažiach. Vlani sa stal majstrom Slovenska v kategórii 60+ vo dvojhre a na spoločných veterárskych majstrovstvách SR a ČR si vybojoval vo štvorhre bronz. Zúčastnil sa aj na viacerých veterárskych ME a MS. V mladosti hral na okresnej úrovni futbal a odbíhal aj niekoľko maratónov. Jubilant je dlhoročným funkcionárom Východoslovenského krajského stolno-

tenisového zväzu. Od roku 1989 je členom jeho predsedníctva a podpredseda. V rámci SSTZ je aktuálne predsedom disciplinárnej komisie, predtým bol na čele legislatívnej i v dozornej rade. Podieľal sa na tvorbe Stanov SSTZ, súťažného poriadku a ako právnik pripomienkuje aj všetky závažné dokumenty zväzu. K stolnému tenisu priviedol aj syna Gregora, ktorý bol juniorským reprezentantom Slovenska a dodnes je platným členom extraligového kolektívu. Po nedávnom odchode z rezortu prokuratúry, kde tvoril 41 rokov (z toho 30 rokov ako okresný prokurátor v Rožňave), sa vo voľnom čase venuje reštaurácii - Remeselného domu v Rožňave (národná kultúrna pamiatka), v ktorej bude súkromná galéria.

Marián Bystričan 70 rokov

Jubilant patrí medzi najvýznamnejších slovenských stolnotenisových rozhodcov vo výše storočnej histórii stolného tenisu na území Slovenska. Počas svojej bohatej aktívnej činnosti rozhodoval za stolmi tisíce zápasov v rôznych kategóriách a na rôznych podujatiach (nedá sa to presne zrátať, ale asi najviac spomedi slovenských arbitrov). Ako jediný rozhodoval finále na troch paralympijských hrách a päťkrát finále majstrovstiev sveta juniorov vo štvorhrách. Do kompletnej kolekcie mu chýba iba rozhodovanie na olympijských

hrách. Prešiel takmer 80 krajin sveta a dokázal sklbiť svoje dve životné vášne – stolný tenis a cestovanie.

Počas svojej hráčskej, trénerskej, rozhodcovskej a funkcionárskej kariéry odviezol obrovský kus práce pre ružombercký stolný tenis. Bol členom BZVL, ŠK Texicom, ŠKST i Artmodul, kde vykonával rôzne funkcie vrátane predsedu. Následne pôsobil aj v okresnom stolnotenisovom zväze a v rokoch 1981 - 1989 bol predsedom ŠTK a predsedom športovej komisie pre mládež Stredoslovenského kraja. V rokoch 1994 - 2005 bol aj členom výkonného výboru SSTZ, kde mal postupne na starosti komisiu pre styk s verejnosťou, ŠTK i komisiu rozhodcov. V období 1997 - 2001 bol aj podpredsedom zväzu. Iba ako druhý Slovák získal v roku 2016 modrý odznak medzinárodného rozhodcu (Blue Badge), čo mu otvorilo dvere na najvýznamnejšie svetové stolnotenisové podujatia, podobne ako špeciálna licencia na rozhodovanie súťaží telesne znevýhodnených stolných tenistov. K stolnému tenisu priviedol aj svoju dcéru Michalelu, ktorá ide v otcových stopách. Má už licenciú medzinárodnej rozhodkyne, je veľmi aktívna a urobila už prvé dôležité kroky na získanie modrého odznaku.

Marián Bystričan má na svojom konte aj viacero trénerských úspechov. Najviac si cení bronz, ktorý získali Ružomberčanky pod jeho vedením v extralige 2008/2009. Z tohto mesta vyšlo aj viacero významných stolných tenistov ako napríklad Lovasik, Kačnik, Pindúra, Lenčová a aj terajší dvojnásobný medailista z ME mládeže Holubčík. Dva roky tam pôsobil aj talentovaný Arpáš. Jubilant zorganizoval množstvo významných domácich, ale aj medzinárodných podujatí. V roku 1993 bol podpredsedom OV turnaja TOP 12 juniorov, ktorý sa hral práve v tomto meste. Napísal aj niekoľko zaujímavých publikácií ako napr. Rybárpolský stolný tenis (v roku 2011) a nedávno vyšla aj jeho unikátna kniha o rozhodcoch pod názvom „100 rokov, 100 rozhodcov, 100 zážitkov“. Táto publikácia historicky zachytáva všetkých slovenských rozhodcov s medzinárodnou licenciou a je doplnená aj o ďalších významných domácich arbitrov. M. Bystričan sa podieľal aj na otvorení špecializovanej stolnotenisovej haly v roku 1987 a tiež jej rekonštrukcii počas covidu. Jubilant po odchode do dôchodku odišiel z medzinárodnej rozhodcovskej stoličky, ale doma mu to nedá – stále ešte rozhoduje ružombercké duely v rôznych súťažiach i kategóriách. So stolným tenisom sa nedá len tak rozlúčiť...

Nataša Demirová 70 rokov

Nataša Demirová, rodená Cibulková, patrila medzi špičkové slovenské stolné tenistky. Vynikala najmä výrazným forhendovým topspinom. V rokoch 1971 až 1977 bola členkou reprezentačného výberu Slovenska. V období 1973 až 1975 patrila aj do širšieho reprezentačného kádru ČSSR.

V roku 1974 získala titul majsterky Slovenska dorastu vo dvojhre aj štvorhre. Úspechy dosahovala tiež v kategórii žien, kde si vybojovala viacero medailí. V rokoch 1974 a 1975 sa stala šampiónkou Slovenska v ženskej štvorhre. Počas klubovej kariéry pôsobila v Rači, Lokomotive, Spojoch či ŠKST Butterfly.

Svoje skúsenosti neskôr odovzdávala mladým hráčkam ako trénerka s licenciou A. Pod jej vedením získalo družstvo starších žiakov slovenské tituly v rokoch 1990 a 1991. Úspech slávila aj s družstvom žien ŠKST Butterfly Bratislava B v SNL. V rokoch 1991 až 1994 viedla reprezentačné družstvo kadetiek Slovenska.

Venovala sa aj práci v odborných komisiách SSTZ a medailové úspechy zbiera aj medzi veteránkami. Stolnotenisovú tradíciu v rodine rozvíjal aj jej syn Amel Demir, bývalý reprezentant.

Martin Gumáň st. 70 rokov

Rodák z Poproča patrí k osobnostiam, ktoré sú so stolným tenisom v tomto regióne späté už viac ako päť desaťročí.

So stolným tenisom začal ako 15-ročný vo VSS Košice, kde sa postupne prepracoval až do prvej divízie. V roku 1978 prestúpil do Poproča. Od roku 1979 pôsobí nepretržite až dodnes v miestnom stolnotenisovom oddiele ako jeho vedúci a zároveň tréner.

Jeho dlhoročná činnosť presahuje rámec klubového stolného tenisu. Od roku 1980 je predsedom Okresného stolnotenisového zväzu Košice-okolie a pôsobí aj ako člen výkonného výboru Východoslovenského stolnotenisového zväzu (VsSTZ). Podieľa sa tiež na organizácii súťaží VSPM a SPM.

Počas jeho pôsobenia v popročskom stolnotenisovom oddiele získali medaily z majstrovstiev Slovenska viacerí jeho zverenci. Medzi úspešných hráčov patria Ladislav Toporčák, Jana Gumáňová, Martin Gumáň ml., Adam Klajber, Jakub Petráš, Bianka Bacsová a Miriam Gregová. Najväčším klubovým úspechom bolo účinkovanie v prvej lige, kam sa družstvo z Poproča dokázalo prebojovať.

Martin Gumáň st. je tak už desaťročia súčasťou klubového aj regionálneho stolného tenisu – ako bývalý hráč, tréner, funkcionár a organizátor súťaží. Jeho dlhoročné pôsobenie predstavuje významnú súčasť histórie stolného tenisu v Poproči a na východnom Slovensku.

PaedDr. Jarolím Koprda, CSc., PhD. 85 rokov

Hoci čínorodý jubilant v auguste oslávil už svoju „osemdesiatpäťku“, je stále neobyčajne vytrvalý a aktívny. Iba nedávno sa vrátil z 10-dňovej odbornej stáže v Pekingu a Šanghaji, kde zbieral priamo v „kuchyni“ stolnotenisové recepty na zlepšenie slovenského, ale aj európskeho stolného tenisu. Cestu mu sprostredkoval i sponzoroval jeden z jeho bývalých zverencov, ktorý dnes pôsobí v diplomacii. Po návrate pracuje na dokončení jednej z jeho viacerých odborných publikácií, ktorá má zatiaľ pracovný názov „Kódex trénera stolného tenisu a odborné poznatky z Číny a Japonska.“

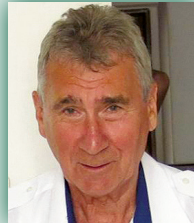
J. Koprda je bývalý stolný tenista, tréner, pedagóg i funkcionár. Trénerskej práci sa začal venovať ešte v minulom storočí – na Piaristickom gymnázii v Nitre. Trénerskú licenciu A nadobudol absolvovaním DŠT I. triedy –špecializácia stolný tenis na FTVŠ v Bratislave v roku 1980. Svoje nové odborné trénerské znalosti využíval aj v STO Družstevník Sládečkovce a Plastike Nitra. Podieľal sa i na príprave našich mladých reprezentantov na ME mládeže ako napr. Krošláka (1978, 1981, 1982) a Bezúra a Danovej (2007). Bol aj trénerom čs. reprezentácie juniorov v rokoch 1975 – 1978 a gymnaziálnej reprezentácie Slovenska (2002). Pôbil aktívne aj ako významný funkcionár. Bol členom predsedníctva VZST SÚV ČSZTV i predsedom trénerskej rady v rokoch 1972 – 1985. Aktívne sa podieľal aj na vzdelávaní trénerov.

Spolu s Ernestom Demetrovičom, popredným metodikom a bývalým predsedom federálneho Československého stolnotenisového zväzu, napísali knihu Teória a metodika stolného tenisu (2001), ďalej je aj autorom publikácie Metodika prípravy talentovanej mládeže (2003) a učebných osnov pre triedy

stolného tenisu. Publikoval aj viacero odborných článkov v časopise Slovenský stolný tenis. V ďalšom období vydal príručku Stolný tenis pre začiatočníkov (2019) a Psychológia športu – stolný tenis (2020). V tomto období práve dokončuje Kódex trénera stolného tenisu, kde využíva svoje poznatky z ázijskej stáže.

Napriek tomu, že jubilant je už dávno v dôchodkovom veku stále pôsobí ako externý pedagóg na katedrách telesnej výchovy, ale aj psychológie v Nitre, Bratislave a Banskej Bystrici. Okrem stolného tenisu má aj nezvyčajného koníčka – hrá na organe. Venuje sa mu už vyše 50 rokov a vypočít si ho stále môžete v kostole sv. Urbana v Nitre – Čermáni.

Jozef Miklovič 85 rokov

So stolným tenisom začal ako 12-ročný s kamarátmi na dvore rodinného domu. V mladosti sa mu venoval v zimných mesiacoch. Od roku 1971 sa stal z neho súťažný registrovaný hráč. V roku 1972 získal rozhodcovskú a trénerskú licenciu. V roku 1974 spolu Michalom Rakovickým založili Mestskú stolnotenisovú ligu (MSL) v Piešťanoch, z ktorej sa stala dlhodobá súťaž, v ktorej na troch úrovniach súťažilo 36 družstiev. V rámci tohto projektu sa každoročne na záver sezóny konali súťaže jednotlivcov o majstra Piešťan a turnaj Top 12.

V 80-tych rokoch bol funkcionárom OV ČSTV v Trnave, členom riadiaceho výboru stolnotenisového zväzu. Neskôr bol člen revíznej komisie oblastného výboru stolnotenisového zväzu v Trnave. V roku 1984 sa Miklovič stal funkcionárom, trénerom a hráčom stolnotenisového oddielu pri TJ Chirana Piešťany. V roku 1991 sa stolnotenisový oddiel adaptoval do štruktúry MTJ Piešťany a J. Miklovič sa stal jeho predsedom. Od pričlenenia stolnotenisového oddielu k MTJ sa vytvorili podmienky v nafukovacej hale aj pre pravidelnú systematickú prácu s mládežou. Z tohto obdobia vyrástla generácia úspešných stolných tenistov, ktorá vybojovala postup do prvej slovenskej ligy. V tom období sa zlúčil oddiel s OTJ Moravany.

V súčasnosti oddiel štartuje v súťažiach SSTZ, v II., VI. a VII. lige väčšinou s vlastnými odchovancami. V rámci oddielu sa J. Miklovič venuje práci s mládežou, organizuje tréningy, rozhoduje zápasy. V roku 1992 bol jedným zo zakladateľov Športového klubu vozičkárov Piešťany a odvtedy sa venoval dobrovoľníckej činnosti pre tento klub.

V roku 1993 bol zakladateľom, hlavným organizátorom aj hlavným rozhodcom medzinárodného turnaja telesne postihnutých športovcov z celého sveta Slovakia Open Piešťany, ktorý sa do roku 2011 tradične konal v Piešťanoch.

Dlhoročný funkcionár, tréner, rozhodca a aktívny hráč stolného tenisu je ešte aj v súčasnosti. Zúčastňuje sa na turnajoch veteránov v Česku a na Slovensku. Reprezentoval Slovensko na majstrovstvách sveta v Taliansku a majstrovstvách Európy v Taliansku, Nórsku a Srbsku. Reprezentoval SR v medzinárodných stretnutiach proti Česku.

Oceňujeme jeho aktívny a zodpovedný prístup k rozvoju športových aktivít mládeže. Nezištne venuje svoj voľný čas a svoje dlhoročné odborné, trénerské i organizačné skúsenosti v prospech stolného tenisu. V jeho stolnotenisových stopách ide aj vnučka Barbora Jankechová.

BLAHOŽELÁME!

PREDSTAVUJEME STOLNOTENISOVÉ NÁDEJE

Viliam Privrel (ročník nar. 2015, ŠKST Karlova Ves)

Viliam Privrel (2015) patrí medzi výrazné talenty slovenského stolného tenisu. Ľavoruký hráč bratislavského klubu ŠKST Karlova Ves sa pripravuje pod vedením trénera Martina Greža a napriek krátkemu pôsobeniu v stolnom tenise zaznamenáva rýchly výkonnostný progres. Hoci začal trénovať až v júni 2024, tak sa už po jednej sezóne prepracoval z 21. na 3. miesto slovenského rebríčka kategórie do 11 rokov.

Aj za krátky čas stolnotenisového pôsobenia má na konte už niekoľko pekných výsledkov. Medzi jeho najvýraznejšie úspechy patria: z

majstrovstiev Slovenska v kategórii do 11 rokov má tri medaily – bronz vo dvojhre, striebro vo štvorhre a bronz v mixe, ďalej uhrál finále na turnaji Slovenského pohára mládeže U11 v Bošanoch, dosiahol umiestnenia v najlepšej osmičke na všetkých podujatiach SPM U11 počas sezóny, vybojoval si postup medzi najlepších 16 na všetkých troch doterajších satelitných turnajoch v kategórii U13, pripísal si cenné víťazstvá nad poprednými slovenskými aj českými hráčmi.

(p, red)
•foto: archív SSTZ

PARASTOLNÍ TENISTI PO TRIUMFE VO FRANCÚZSKU MIERIA NA MS V PATTAYI

Zlato z Francúzska, striebro z Číny a tri medaily z Thajska. Slovenskí reprezentanti v parastolnom tenise majú za sebou úspešné vystúpenia na medzinárodnej scéne. Septembrový triumf Jána Riapoša a Petra Lovaša vo štvorhre v Yvelines nadviazal na ich medailové výsledky z Ázie. Pozornosť sa teraz obracia na novembrové majstrovstvá sveta v thajskej Pattayi, kde sa predstavia štvorica slovenských hráčov.

Ján Riapoš (vľavo) a Peter Lovaš získali na troch turnajoch tri medailové pozície vo štvorhre (1 - 1 - 1).

Vo Francúzsku rozhodovali piate sety

Turnaj ITTF World Para Elite Yvelines 2026 pri Paríži priniesol slovenskému páru najväčšiu radosť vo štvorhre kategórie MD4. Ján Riapoš s Petrom Lovašom prešli zo základnej skupiny až do finále a oba rozhodujúce zápasy vyraďovacej fázy zvládli v piatich setoch. V semifinále zdolali saudskoarabskú dvojicu Alsalmi – Abdulrahman 3:2. Rovnakým výsledkom potom vo finále prekonali domácich Francúzov Geuljansa a Papirera a získali zlato. Pre paralympijských víťazov z Paríža 2024 bolo francúzske prvenstvo ďalším cenným spoločným úspechom. Dve tesné víťazstvá zároveň ukázali, aké vyrovnané môžu byť súboje o medaily. Tentoraz v rozhodujúcich setoch uspeli Slováci.

Najlepšie deblové páry vo francúzskom Yvelines, v strede víťazní Slováci Peter Lovaš a Ján Riapoš.

Štvorhra im priniesla aj lepšiu bodku za turnajom po menej vydarených dvojhrách. Peter Lovaš v kategórii TT2 nepostúpil zo skupiny. Ján Riapoš sa dostal do štvrťfinále, kde prehral so Španielom Rodríguezom 0:3. Medzi poslednými ôsmimi skončil aj Boris Trávníček, ktorý v spojenej kategórii TT4–5 podľahol Nemcovi Bausovi 1:3.

Medailové výsledky aj v ázijskej konkurencii

Francúzsky úspech nadviazal na predchádzajúce

vystúpenia Riapoša s Lovašom. Na júnovom turnaji ITTF World Para Elite Beijing 2026 v Pekingu si vo štvorhre MD4 vybojovali striebro. Už v základnej skupine zdolali britskú dvojicu Ryan – Matthews aj pár Chubarov – Nazirov zhodne 3:0. Svoje ťaženie v čínskej metropole dotiahli až k finálovej účasti.

V júli pokračovala medzinárodná sezóna dvojicou Future a Elite v thajskom Nakhon Ratchasima. Na prvom z nich získal Riapoš bronz v dvojhre TT2. Skupinu zvládol s tromi víťazstvami, vo štvrťfinále pokoril Japonca Una 3:1 a zastavil ho až domáci Chueawong, ktorému v semifinále podľahol 0:3. Riapoš potom pridal spolu s Lovašom striebro vo štvorhre MD4. V semifinále Slováci uspeli proti fínsko-kórejskému páru Natunen – Jang 3:2. Finále proti Thajčanom Chue-

Boris Trávníček bol štvrťfinalistom dvojhry vo Francúzsku.

opäť dospel do piateho setu, tentoraz však s výsledkom 2:3 z pohľadu našej dvojice. Boris Trávníček s Čechom Svaťošom skončili v MD8 vo štvrťfinále.

Na nadväzujúcom turnaji Elite získali Riapoš s Lovašom bronz. Po troch skupinových výhrach a štvrťfinálovom

víťazstve bez straty setu prehrali v semifinále s Kórejčanmi Jangom a Kimom 1:3. Slovenská výprava tak z júlového thajského výjazdu priviezla jedno striebro a dva bronz.

Na svetový šampionát aj debutantka Matovčíková

Vrcholom jesene budú majstrovstvá sveta v parastolnom tenise, ktoré sa uskutočnia od 13. do 19. novembra 2026 v Pattayi. Dejiskom bude hala PEACH – Pattaya Exhibition and Convention Hall. Podľa oficiálneho

prospektu sú súťaže štvorhier naplánované na 13. až 15. novembra, dvojhry na 15. až 19. novembra.

Slovensko budú reprezentovať Peter Lovaš, Boris Trávníček, Alena Kánová a debutantka Eva Matovčíková. Všetci štyria sú prihlásení do dvojhry, štvorhry aj miešanej štvorhry. Lovaš nastúpi v dvojhre MS2, Trávníček v spojenej kategórii MS4–5, Kánová vo WS3 a Matovčíková vo WS2.

V mužskej štvorhre vytvoria Lovaš s Trávníčkom dvojicu v MD8. Kánová s Matovčíkovou budú hrať ženskú štvorhru WD5. V mixe XD4 sa predstavia Lovaš s Matovčíkovou, v XD7 Trávníček s Kánovou. Pre Matovčíkovú bude prvý svetový šampionát príležitosťou zmerať si sily so svetovou konkurenciou aj po boku skúsených reprezentačných spoluhráčov. Pattaya tak spojí skúsenosti slovenskej zostavy s premiérou novej účastníčky na najvyššej svetovej scéne.

(tv)

• foto: ITTF

Evu Matovčíkovú čaká v novembri debut na MS v Pattayi.

CANYON
YOU CAN

Magnetická bezdrôtová Powerbanka OnPower 150

- ▶ Magnetická technológia OnMag
- ▶ Qi2 magnetické nabíjanie
- ▶ Duálne USB-C PD 100W
- ▶ USB-C a USB-A výstup
- ▶ Nabije aj notebook
- ▶ 15,000 mAh

FOTOGALÉRIA Z ME MLÁDEŽE V GONDOMARE

**EUROPEAN YOUTH
CHAMPIONSHIPS**
GONDOMAR 2026

European Youth Table Tennis Championships
GONDOMAR 2026

• foto: Zuzana Grigelová

Družstvo juniorov SR s trénerom Romanom Grigelom v zložení (zľava): Pavol Kovacec, Damián Flóro, Samuel Arpáš a Jakub Holubčík siahalo na medailu.

Tím slovenských junioriek (zľava) Sára Habarová, Emma Molnárová, Vanda Vanišová, Nina Darovcová s trénerkou Zuzanou Grigelovou bojovalo o udržanie sa v elitnej divízii.

Pohľad zvonku na dejisko súťaží na 68. ME mládeže v portugalskom Gondomare.

V pozícii zástupkyne hlavného rozhodcu pôsobila Slovenka Lucia Voždárová (vľavo).

Slovensko malo zastúpenie aj v rozhodcovskom zbore, na fotografií trojica slovenských arbitrov (zľava): Iveta Ivaničová, Marek Petrovský a Monika Kačníková.

Trojica slovenských kadetiek (zľava) Bianka Bacsová, Vivien Murková a Simona Ďurišová povzbudzovala na tribúne svojich reprezentačných kolegov.

Manželia Grigelovci majúci na starosti naše juniorské reprezentačné výbery v spoločnosti rumunskej trénerky Anamarie Sebeovej (v strede).

Pri presunoch medzi hotelom a halou si hráčky - na fotografii Vanda Vanišová (vľavo) a Emma Molnárová - krátili čas aj na mobilných telefónoch.

Priestory jedálne pre účastníkov kontinentálneho šampionátu, ktorí neboli spokojní s kvalitou a najmä množstvom stravy.